

Twee Vrouwen

Rudy Geldhof

Decor

De woonkamer van een kleine vakantievilla aan de Belgische kust.
Twee deuren: één naar de hall, één naar de keuken.
Een venster raam zonder gordijnen.
Een sofa die gebruikt wordt als bed: hoofdkussens, dekens.
Een oud televisietoestel.
Een grote makkelijke strandstoel.
Een grote kast.
Een tafel, twee stoelen.
Het geheel maakt een rommelige indruk.

Personages

Madeleine
Suzy, beiden rond de veertig.

Scène 1

(Omstreeks zeven uur 's avonds) Buiten regent het. Een koude, winderige aprildag)

- Madeleine (Ligt in de strandstoel, met een deken op de knieën. Links en rechts van haar staan twee elektrische verwarmingstoestellen. De kamer maakt een slordige indruk: het groot vel bruin inpakpapier dat een gordijn moet vervangen is half van het vensterraam gevallen. De sofa, die dienst doet als bed, is niet opgemaakt. Op de tafel: etensresten, een thermosfles...
Vanuit haar strandstoel kijkt Madeleine af en toe, ongeïnteresseerd, naar een documentaire die uitgezonden wordt op de RTB. Ondertussen neemt ze nu en dan een hap uit een conservenblik. Op de grond, binnen haar bereik: een TV-blad en een glas whisky waar ze geregeld een slok van neemt. Ze is gekleed in een modieuze peignoir en is goed dronken. Ineens doet de TV het niet meer. Madeleine staat op en begint geërgerd - niet zozeer omdat ze het programma mist, maar omdat zijzelf zo onhandig is in technische aangelegenheden - aan de bedieningsknoppen te draaien. Ze slaagt er niet in het toestel goed af te stellen. Ze grijpt naar het TV-blad, en probeert vergeefs andere zenders. Ondertussen wordt een paar keer aangeklopt. Madeleine hoort dit niet. Tenslotte wordt nog eens aangeklopt en de deur naar de hall wordt geopend)
- Suzy (Blijft in de deuropening staan. Ze is gekleed in een regenjas. Op het hoofd heeft ze een plasticen kapje. In de hand houdt ze een groot valies. Ze is helemaal nat geregend en maakt een vermoeide, zielige indruk. Ze bibbert van de koude. Af en toe heeft ze een korte hoestbui, die ze handig weet te onderdrukken)
Eh... goede avond, mevrouw. Excuseer dat ik...
- Madeleine Wat? Wie bent U? Hoe komt u hier binnen?
- Suzy Staat u toe dat ik binnen kom. Ik ben mevrouw...
(Ze komt de kamer binnen. De deur waait helemaal open. Een koude tocht waait binnen)
- Madeleine Die deur dicht! (In een paar sprongen is ze voorbij Suzy en doet de deur dicht. Madeleine leunt met haar rug tegen de deur. Ze observeert Suzy een moment. Ze merkt dat ze niets kwaads van zin is. Rustig)
Wie bent u? Wat komt u hier doen?
- Suzy Eh... de voordeur stond open. Ik dacht, ik zal maar aan deze deur aankloppen.
- Madeleine Wat wilt u?
- Suzy Excuseer dat ik u deed schrikken. Ik ben mevrouw Coppieters. Ik ben vertegenwoordigster van het E.C.I.... Het E.C.I is een boekenclub... eh... organisatie, die werkt met abonnementen... en ik vraag me af of ik u zou mogen demonstreren wat het E.C.I. zoal te bieden heeft, aan boeken... (Haar stem klinkt hees, ze hoest, dan kijkt ze naar het televisietoestel)

Madeleine (Gaat het toestel afzetten)

Suzy ... het E.C.I. is eigenlijk een grote verzendboekhandel, die, zoals ik al zei, werkt met abonnementen... en die boeken te koop aanbiedt, die normaal in de winkel verkrijgbaar zijn en... die goedkoper... ik bedoel...

Madeleine (Hoe dronken ze ook is, ze heeft Suzy aandachtig geobserveerd. Het is haar niet ontsnapt hoe onwennig en hulpeloos Suzy zich gedraagt. Ze is niet ontevreden met dit onverwachte bezoek, dat een verstrooiing voor haar betekent. Ze is terzelfder tijd geamuseerd en enigszins ontroerd door de aanblik van deze kletsnatte verschijning. Ze onderbreekt op een autoritair-gulle manier het stuntelig betoog van Suzy)
Kijk, beste mevrouw, die boekenclub van u, ik sta toe dat u me daar iets meer over vertelt.

Suzy Dank u...

Madeleine Ik ga u zeggen waarom: omdat ik mij steendood zit te vervelen hier en omdat uw boeken allicht interessanter zijn dan die bewegende schaduwen in mijn kijkdoos. Hoe was uw naam ook weer?

Suzy Ik ben mevrouw Coppieters. Wel, ik heb hier...

Madeleine Mevrouw Coppieters... u bent doorweekt. Ik stel voor dat ik even uw jas aanneem en uw... eh, hoofddekseel.

Suzy (Aarzelt een ogenblik, en doet haar regenjas uit. Ze heeft een onfris verband rond de linker arm. Ze neemt haar valies op en laat zich naar een stoel leiden, vlak voor een verwarmingstoestel. Ze neemt haar valies en begint koortsachtig iets te zoeken, met verstijfde vingers, onhandig)
Ik heb folders bij... eh... ondertussen kan ik misschien al zeggen hoe deze boekenclub... hoe dat werkt. Men wordt lid, dat kost u niets en dat geeft u dan al het recht op een mooi welkomstaanbod en op de uitgebreide catalogus... vierkleurendruk... (Ze staat duidelijk niet zelf achter wat ze zegt. Ze is te uitgeput en verder heeft ze niet voldoende routine als verkoopster om dit te verbergen)

Madeleine Men is enkel verplicht om om de drie maanden een boek te bestellen. Doet men dat niet dan sturen ze er u wel een op, samen met de rekening.

Suzy Eh... ja. Dat is dan het Kroonboek dat door een speciale jury wordt uitgekozen...

Madeleine Er zijn ook grammofonplaten.

Suzy Ja. U bent al lid van het E.C.I.?

Madeleine Nee, ik ken dat, dit soort boekenclubs...

Suzy Oh! (Ze heeft de catalogus gevonden) Wel...

- Madeleine (Neemt snel de catalogus uit Suzy's handen) Eens kijken wat het E.C.I. zoal aan grootmeesters te bieden heeft. Blijft u maar rustig zitten. (Ze kijkt de catalogus in) "Oorlog en Vrede" van...
- Suzy ... van Tolstoi.
- Madeleine Van Tolstoi. Een verdienstelijk auteur. "Anna Karenina". Ook van Tolstoi! Een productief auteur, die Tolstoi. Cultuur met de grote K. Nog een grote K hier: Konsalik... Harold Robbins... U moet een groot cultuurminnaar zijn om bij dit hondenweer met Tolstoi's en Konsaliks de deuren te willen afdweilen. Ah! "Liefde op de Bahama's". Dit is het! Dit is het soort lectuur waarmee u moet aankloppen bij eenzame, drinkende vrouwen...
- Suzy (Onderdrukt net een hoestbui. Ze kijkt verstrooid op) Wat? Pardon...
- Madeleine Ik geloof niet dat ik er zelf zo goed uitzie, maar u ziet er alleszins maar belabberd uit. Wilt u iets warms? Koffie?
- Suzy Ik... ik wil u geen last bezorgen.
- Madeleine (Neemt de thermosfles vast) Leeg. Eh... ik heb nog van alles, t.t.z. whisky en water. Een hartverwarmertje? (Ze schenkt zich nog een whisky in)
- Suzy Oh nee, dank u. Misschien, misschien een glaasje water.
- Madeleine Een glaasje water! (Ze schenkt Suzy een glas water in) Elk zijn gedacht. Prosit! Op Kunst en Cultuur! En de andere vieze woorden die beginnen met een K. (Ze leest verder) Doktersromans, een hele bladzijde doktersromans. Worden die nog altijd gelezen?
- Suzy Wel, dat is het genre lectuur dat succes heeft, bij een brede laag... over de leeftijden heen...
- Madeleine Over de leeftijden heen... Oh! Nog zo 'n brede-laag-lectuur: "Verantwoord Moederschap" - "Negen maanden blij". Brrr. Als ik lid wil worden, dan ben ik toch niet verplicht om dit te nemen.
- Suzy Natuurlijk niet.
- Madeleine "Sensuele Massage". Is al beter. Nieuwe manieren om aan te raken en aangeraakt te worden. Niet mis.
- Suzy Mevrouw, kijk...
- Madeleine Madeleine is de naam. Madeleine.
- Suzy (Niet zonder ergernis) Goed, Madeleine dan. U zou nooit verplicht zijn om bepaalde boeken te nemen. Daarvoor is er ook zo 'n uitgebreid assortiment, van

Tolstoj tot... "Het Groot Handwerkboek" zal ik maar zeggen. Tot welke laag van bevolking men ook behoort, men vindt allicht zijn gading bij het E.C.I.

Madeleine (Speelt dat ze een moment perplex staat. Zeer milde spot) U verdedigt zich uitstekend, moet ik zeggen. Bevoegd. Ad rem. (Ze kijkt opnieuw de catalogus in) Voor elk wat wils dus.

Suzy (Opent haar valies. Ze zoekt een zakdoek)

Madeleine (Loert in het valies) Oh. Kleren. Ondergoed. En ik die dacht dat dit vol sensuele massageboeken zat... Sleurt u altijd uw garderobe mee als u werkt? Of doet u ook in textiel?

Suzy Ik weet niet of dit hier van belang is... wat er in mijn valies zit. Wij verkoopsters, hebben nooit de boeken zelf mee, alleen de folders...

Madeleine ... en ondergoed.

Suzy Kijk mevrouw, als het uw bedoeling is om de spot te drijven...

Madeleine Zeker niet. Ik heb iets te veel gedronken, en dan... Maar ik ben geen beest, hoor. Schrijf me maar in, als lid. Ik neem een abonnement, dat Grote Sensuele Massageboek, dat zegt me wel wat. Haal de lidkaarten maar boven.

Suzy (Neemt een intekenformulier en een ballpoint uit het valies) Lidgeld is er dus niet te betalen...

Madeleine Ja, dat staat hier in koeien van letters. Denkt u dat het nuttig is om ook die kleine lettertjes te lezen, op de achterkant?

Suzy U kunt dat gerust doen. Uw naam, als ik...

Madeleine Madeleine Leekens. (Korte poos) Madeleine Leekens. De naam zegt u niets?

Suzy (Kijkt op) Pardon. Hoezo?

Madeleine Wacht. TV. Vorstinnen van Brugge. Cielkje. (Ze geeft een korte karikatuur van bedoeld feuilletonpersonage ten beste) Nee?

Suzy Wij, eh ik had toen nog geen TV... Mag ik uw adres a.u.b.

Madeleine Ooievaarstraat 14, Gent.

Suzy (Kijkt Madeleine een ogenblik verwonderd aan)

Madeleine Ik woon niet hier, zeg, in dit vergeten gat. Dit hier is mijn lenteverblijf aan zee. Haha. (Ineens) Ge doet dit te voet, dit beroep...

Suzy Ja, eh...

Madeleine Hoe wordt u betaald? Een vast bedrag waarschijnlijk, plus een percent op de verkoop er bovenop?

Suzy Kijk mevrouw...

Madeleine Madeleine.

Suzy Madeleine. Ik... ik vraag u ook niet naar uw... beroepsvoorwaarden.

Madeleine Oh, vraag maar. Ik ben actrice. Free lance. Vul maar in. Beroepsactrice. Toneelspeelster. Momenteel zonder werk. Met een raar soort ziekteverlof. Prosit!

Suzy Zo! Wilt u hier tekenen?

Madeleine Tekenen. Wat zegt u dat mooi. Tekenen. Wat zal ik eens tekenen? Een scène uit het Groot Sensueel Massage Boek? (Ze ondertekent) Voilà. U vindt het dus echt niet nodig dat ik die minuscule lettertjes lees?

Suzy (Moe) Ik heb u al gezegd...

Madeleine (Onderbreekt haar) U krijgt nooit klachten binnen van mensen die zich nadien, eh... bedrogen voelen? U verkoopt bijvoorbeeld iets bij een simpele huisvrouw die wat wil gaan doen aan haar kennis en 's avonds komt de echtgenoot thuis, hij leest de kleine lettertjes en...

Suzy (Moe) Mevrouw, als u wil beweren dat dit hier oneerlijk is, dat ik u bedrieg, neem uw kaart dan terug. Ik...

Madeleine Maar ik wens lid te worden.

Suzy Goed. Dat is dan gebeurd. Mag ik mijn jas a.u.b.?

Madeleine Dit gaat niet. Uw jas is nog niet droog. En het regent nog. Ik heb u een plezier gedaan door lid te worden, doe mij een plezier en hou me nog wat gezelschap. Kijk, ik wil nog eens lid worden. Ga zitten.

Suzy Ik... ik heb hier blijkbaar het slechte moment uitgekozen... (Ze bekijkt de fles whisky) Ik stoor u niet langer in uw bezigheden... Mijn jas...

Madeleine Oh, een nieuwe definitie van dankbaarheid, hé. Ge laat dat schuilen, uw water opdrieken, uw tijd in beslag nemen, en dan zeggen ze: ge zijt aan de drank.

Suzy ... heb ik niet gezegd.

Madeleine (Gaat het televisietoestel aanzetten) Bezigheden, hebt ge gezegd. Is hetzelfde. (Ze installeert zich in de strandstoel)

Suzy (Gaat zelf haar regenjas halen. Zonder dat Madeleine het merkt, heeft ze last van een duizeling, waartegen ze zich moedig verweert)

Madeleine (Korte poos. Ze draait zich om) Wat is er?

Suzy Niets. Niets.

Madeleine (Zet snel de TV af en gaat Suzy ondersteunen. Luchtig) Kom, kom, voor die paar kleine plagerijtjes van me, daar gaat ge toch niet voor door de knieën gaan, hé.

Suzy Het gaat wel.

Madeleine Wat zijn het? Duizelingen?

Suzy Ja... het is niet erg. Ik heb nog al eens, de laatste tijd... gewoon, een beetje lage bloeddruk... denk ik...

Madeleine Ga wat zitten hier. (Ze leidt Suzy naar de sofa) Lage bloeddruk! Het is door die zeewind, die moet ge niet onderschatten. Buitenlopen bij dit weer, zoudt ge niet moeten doen.

Suzy Nee...

Madeleine En door koud water te drinken. Beter zo 'n slokje hete stookolie, om u te verwarmen. Hier. (Ze reikt Suzy een glas whisky aan) Vooruit! (Suzy neemt een slokje. Madeleine plaatst een verwarmingstoestel vóór Suzy en observeert haar een ogenblik) Beter?

Suzy Ik ben zo gegeneerd. Ik... wat moet ik zeggen...

Madeleine Zeg niets.

Suzy Ik had vandaag de Albertdijk gedaan, met mijn boeken. Ik was op weg naar Oostende, ik dacht, ik ga een kortere weg nemen, door de duinen, en plots overviel me die regenbui. Toen zag ik uw huis...

Madeleine Het is mijn schuld. Ik had moeten zien dat u hier eerder kwam schuilen dan boeken verkopen... In nuchtere toestand had mijn normaal scherp observerend oog dat natuurlijk allang doorzien. Drink nog eens. Prosit.

Suzy (Neemt een slok)

Madeleine Niet op mij letten hoor. Als ik drink ben ik meestal hoogst ongenietbaar. In feite schuilt er onder deze zatte harde bolster een oh, zo weke kern. Niet slecht, hé. Zal ik eens een boek schrijven voor het E.C.I.? (Korte poos. Ernstig nu) Ge zoudt moeten een auto hebben, voor dit werk.

Suzy Ja...

Madeleine Doet ge dit de hele dag, dat geloop van deur tot deur?

Suzy Ja, als het weer niet te slecht is.

Madeleine Beestenwerk is dat. Ge zoudt van werk moeten veranderen. maar dat is natuurlijk gemakkelijk gezegd. Hoe lang doet u dit al?

Suzy Drie weken. Van sedert ik van mijn man weg ben.

Madeleine Ge zijt van uw man weg. Gescheiden, bedoelt ge.

Suzy Nee. Niet gescheiden. Ik ben zo weggegaan... Ik wil u niet lastig vallen met mijn...

Madeleine U valt mij niet lastig. Ik meen te begrijpen dat u, eh...

Suzy Op een dag, als hij er niet was, heb ik mijn valies gepakt en ben ik het huis uitgegaan.

Madeleine Zonder hem iets te zeggen?

Suzy Ja. Ik kon er niets aan doen. Ik kon niet anders...

Madeleine Maar ge moet u niet verontschuldigen. Hoeveel durven er dat? Ze dromen ervan, ja. Maar gij hebt het gedurfd.

Suzy Hij sloeg mij altijd.

Madeleine Oh! (Ze verwerkt dit even. Korte poos. Ze wijst naar het verband rond Suzy's arm) Is dit van hem?

Suzy Ja...

Madeleine (Bekijkt Suzy doordringend. Ineens uitschietend) Ha! Daar drinken we er een op.

Suzy (Kijkt verwonderd op)

Madeleine Hier! Drink uit! Op twee vrouwen zonder man. De één geslagen en moe. De ander ook alleen en dronken. Haha. Op de mannen die wij verlaten hebben. Enfin, in mijn geval is het iets subtieler: wie heeft wie verlaten? Laten we zeggen dat ik hem verlaten heb mijn... schonen mijnheer. Kom! Drink nog wat.

Suzy Ik durf niet meer. Ik word zo rap dronken.

Madeleine Dat is goed. Drink uit.

Suzy (Neemt een slok)

Madeleine Nog een beetje. Kom.

Suzy (Drinkt moeizaam haar glas leeg)

Madeleine Vergetelheid in de drank. Kan nooit kwaad. (Ze vult Suzy's glas) Geslagen worden door een man, wel wel... (Ze bekijkt Suzy) Hebt ge het al warmer?

Suzy Ja. Het is goed.

Madeleine Moet ge nog naar Oostende nu?

Suzy Ja, ik zal maar opstappen.

Madeleine In zo 'n weer. Na drie stappen hebt ge weer een duizeling. Ik zou u kunnen voeren.

Suzy Doet u geen moeite.

Madeleine Ik voer u straks wel. Maar eerst gaat ge nog wat uitrusten. En iets drinken. Vooruit. Of wilt ge iets eten?

Suzy Dat is sterk... whisky. Oh!

Madeleine Leg u neer. Kom. Lekker zacht, die sofa. Ik kan het weten. Dit is mijn bed.

Suzy Oh...

Madeleine Er is geen verwarming in dit huis, daarom slaap ik en woon ik hier. Rond mijn elektrische vuurtjes. Eentje voor mijn voorkant en eentje voor mijn achterkant. (Ze legt een deken over Suzy)

Suzy Ik... ik voel me zo...

Madeleine ... gegeneerd.

Suzy Ja... het draait nog in mijn hoofd.

Madeleine Komt door uw bloeddruk, en door mijn whisky.

Suzy (Lacht zachtjes) Ja...

Madeleine (Gaat haar conservenblik halen en neemt plaats naast de sofa. Ze eet verder. Ze bekijkt Suzy. Na een poos vallen de ogen van Suzy toe. Madeleine neemt het glas uit haar handen en dekt haar wat beter toe. Ze bekijkt nog eens het verband rond Suzy's arm en veegt een sterk opkomend gevoel van medelijden weg met een grimas, terwijl ze nog eens haar glas vult, langzaam, als was ze van plan om hier nog uren te blijven waken, al drinkend)

Scène 2

(De volgende morgen. Het is nog halfduister. Suzy ligt te slapen in de sofa, diep verborgen onder de dekens)

Madeleine (Komt op uit de keuken. Ze heeft nog steeds de peignoir aan. Haar gelaat is getekend door gebrek aan nachtrust en het drankgebruik van de vorige dag. Toch is ze in een goede stemming. Ze doet het licht aan en plaatst een plateau, waarop een en ander voor een ontbijt, op de tafel. Veel is er niet: een paar sneetjes brood, conserveblikjes... Ze neemt de thermosfles en gaat deze vullen in de keuken. De hele tijd zegt ze ondertussen een passage uit "De Geliefde Stem" van Jean Cocteau, op fel persiflerende wijze. Het is haar bedoeling om Suzy aldus te wekken) ... maar begrijp me, ik lijd, ik lijd. Deze draad is het laatste wat mij nog met jou verbindt... Gisteravond? Ik heb geslapen. Ik heb mij op het bed gelegd, met de telefoon... nee, nee. In mijn bed... Ik weet het, ik ben belachelijk. Maar ondanks alles zijn we met elkaar verbonden door de telefoon. Stel je nu voor, ik heb een heleboel kleine droompjes gehad: dat ik gewurgd werd. Daarna was ik op de bodem van de zee, en ik was met jou verbonden door een luchtslang, en ik smeekte je die luchtslang niet door te snijden... Liefste, het is nu vijf jaar, dat ik leef door jou, dat jij de enige lucht bent die ik kan inademen. Ik herleef als je er bent. Nu, nu adem ik weer, omdat je met me praat. Mijn droom is nog zo dwaas niet. Indien je dit gesprek afbreekt, snij je de luchtslang door...

Suzy (Is eindelijk wakker geworden. Ze richt zich op)

Madeleine Goede morgen!

Suzy (Kijkt versuft rond. Ze bemerkt Madeleine) Oh! (Ze werpt een blik op haar horloge) Wat! Half acht? Hoe kan dat nu? Heb ik zo lang geslapen?

Madeleine Een uur of twaalf, maar.

Suzy Oh! Is dat nu echt half acht. De ganse nacht... maar mens toch...

Madeleine (Lacht) Kom. Ontbijt staat klaar. Of wat voor een ontbijt moet doorgaan.

Suzy (Staat op) Eh... mag ik even... de badkamer.

Madeleine (Wijst in de richting van de hall) Eerste deur rechts.

Suzy (Gaat af)

Madeleine (Roept haar na, terwijl ze een blikje sardines opent) Als ge u wilt wassen, warm water is er niet. (Ze gaat verder met het dekken van de tafel, zeer onhandig; ze weet geen raad met de lege flessen en de volle asbakken, die ze dan maar ergens op een kast plaatst. Dan gaat ze aan tafel zitten en doet de helft van het blikje sardines op haar bord)

Suzy (Komt op. Ze blijft onwennig staan)

Madeleine Maar ga toch zitten. Ontbijt. Veel is er niet. Koffie, dat wel. Nog drie sneetjes brood. En conserven. Kies maar uit.

Suzy (Gaat zitten) Een beetje koffie, dat wil ik wel.

Madeleine (Bedient Suzy) Hier! Dit is alleszins voor u. (Ze legt twee sneden brood op Suzy's bord) Wat wilt ge? Sardines, zalm? Allemaal vers uit zee, zelf gevangen en kundig ingeblikt. (Ze doet de resterende sardines op Suzy's bord)

Suzy Mevrouw, eh... ik weet niet wat gezegd. Ik ben zo...

Madeleine ... gegeneerd. Weeral. Kom, eet nu.

Suzy Ik heb hier dus geslapen, de ganse nacht. Twaalf uur. Alsof dit een hotel is.

Madeleine Als een baksteen hebt ge geslapen. Kan ik niet zeggen. Ik heb eerst nog een hoeveelheid heilig water tot mij genomen, gisteren. Maar dan vielen ook mijn ogen toe.

Suzy Maar, ik heb in uw bed geslapen.

Madeleine Het gebeurt nog dat ik hier in slaap val, in mijn strandstoel.

Suzy U moet mij echt excuseren. Zoiets heb ik nog nooit meegemaakt.

Madeleine Nee? Dan hebt ge nog niet veel meegemaakt in uw leven. Ai! Mijn kop. Ik bedoel... mijn kater. Die gaan we eens rap de kop inslaan, zie. (Ze slikt een pilletje) Ik was weer in vorm, gisteren. (Ze reikt naar de thermosfles)

Suzy (Haast zich om Madeleine te bedienen, waardoor gemorst wordt) Oh, pardon...

Madeleine Het is niet nodig om zo vormelijk te doen. Dit is het Hilton niet. Wilt ge nog wat? Hier, zalm. Oh! Leeg. Ik moet dringend nog eens wat boodschappen doen.

Suzy Ik heb genoeg. Ik heb niet veel honger. Ik bedoel... het is lekker, maar... ik zit hier maar uw eten op te eten, ik slaap in uw bed... Mevrouw...

Madeleine Madeleine is de naam. En gij?

Suzy Eh? Suzy. Suzy.

Madeleine Goed zo, Suzy. Nog koffie? Melk is er niet.

Suzy Eh... ik zit u hier maar bezig te houden...

Madeleine Ik heb niets om handen. Oh ja. Beetje een rol instuderen, dat wel, en het dagelijks herstellen van de kater, dat is ook een heel karwei. Maar verder...

Suzy Zal ik u helpen met afruimen?

Madeleine Afruimen? Nu? Het is te vroeg om te werken. Later, dan...

Suzy Het is maar, ik denk dat ik maar eens moet opstappen.

Madeleine Waarom?

Suzy (Mopje) Wel, eh, zoals bij de boeren, goed uw buik vullen en dan de deur uit. (Ernstig) Ik... ik heb nog werk te doen vandaag.

Madeleine Uw boeken?

Suzy Ja.

Madeleine Ge blijft nog even. Het is te vroeg voor uw boeken. De mensen zijn pas aan hun ochtendgebed toe.

Suzy Mijn tram...

Madeleine We gaan nog wat kletsen. Gezellig. Hier, voor de open haard. (Ze schuift de verwarmingstoestellen dichterbij) Dit is me het huis, geen warm water, de centrale verwarming die niet werkt, geen gordijnen... Maar ja, het gegeven paard...

Suzy Pardon?

Madeleine Het gegeven paard kijkt men niet in de muil. Dit is één van de huizen van de oude mummie, dat is mijn moeder, ik mocht hier tijdelijk intrekken van haar, in dit verloren gat.

Suzy Ge zijt hier om een rol in te studeren.

Madeleine Oh! Onder andere. Ook omdat ik hem niet meer wil zien, die charmeur van me, dat stuk regisseur, dat daar rondloopt in Gent, dromend van zijn Hollandse. Ik laat hem liever alleen met zijn hete droompjes.

Suzy Zo, zo. (Ze kijkt op haar horloge) Ik wil niet onbeleefd zijn, maar ik denk toch... (Ze staat op)

Madeleine Ge voelt u hier niet op uw gemak, hé. Wel ik kan u geen ongelijk geven. Ge zegt zeker, zo 'n rare, een toneelspeelster, in haar negligé, beetje aan de drank, ze zwijgt geen minuut. Hé?

Suzy Nee, nee. Ik ken u niet, maar... ik heb niets tegen u, het is maar, ik zou Oostende doen, vandaag...

Madeleine Oostende zal wel wachten. Hoe doet ge dat juist? Iedere week een stad? Systematisch, deurbel na deurbel? De abonnementen klaar in de hand? En 's avonds zoekt ge een hotel?

Suzy Zoiets, ja.

Madeleine Kom, kom, vertel maar.

Suzy Over mijn werk? Wat is er te vertellen?

Madeleine Dat het u ferm de keel uithangt?

Suzy Ja, eigenlijk wel. 's Avonds, als ik dan in mijn hotel kom, dan ben ik doodmoe. Dat rondlopen, de hele dag...

Madeleine Dezelfde uitleg...

Suzy Ja, voor wat het opbrengt. Ik denk, ik ga dit niet lang meer doen. Binnen een paar maanden begint het zomerseizoen hier aan de kust, dan vind ik wel een gepast werk. In een restaurant of zo...

Madeleine Opdienen? Kent ge dat soort werk?

Suzy Nee...

Madeleine Ge zijt een beetje op de dool, hé.

Suzy Wel...

Madeleine (Kijkt naar het valies) Dit is dus uw hele bezit dat ge dagelijks meesleept.

Suzy Ja.

Madeleine Het hoognodige.

Suzy Ja. De rest is thuis.

Madeleine Thuis. Bij uw man. Waarom gaat ge de rest niet halen?

Suzy Oh! Dat durf ik niet. Mijn man, neem dat hij thuis is. Ik zie me al, als hij het weer krijgt, dan slaat hij me halfdood.

Madeleine Overdrijft ge nu niet? Als ge nu eens zoudt binnenstappen, en...

Suzy Ge weet niet wat het is, een man die slaat. Zelfs als hij nuchter is, slaat hij soms. En toch, toch zoekt hij me nog, dat weet ik. Gans Antwerpen zoekt hij nu af...

Madeleine Daarom zit ge nu hier, aan de kust...

Suzy Ja, hij mag me niet vinden... Ik kan niet meer terug nu.

Madeleine Wel, wel, het sportieve type, drinken en slaan.

Suzy Het erge is, als ik zou ernstig ziek worden bijvoorbeeld, en ik ben verplicht om terug te gaan...

Madeleine Maar hebt ge niemand anders? Familieleden?

Suzy Mijn vader. Bij die moet ik niet meer aankloppen, sedert ik getrouwd ben. Neem me niet kwalijk, ik zit hier maar te klagen...

Madeleine (Hard) Ik neem het u wel kwalijk. Godverdomme, zeg luister eens.

Suzy (Kijkt geschrokken op)

Madeleine (Zacht) Suzy, ik bedoel, ik wil niet schreeuwen tegen u, maar... ge zijt er eindelijk vanaf, van die jonge bokskampioen van u. Ge zoudt moeten tevreden zijn, op uw eigen poten staan, nu.

Suzy (Stil) ... ik ben 39, het is niet gemakkelijk...

Madeleine En dan? Ik ben 34, of 44, ik weet het niet... maar dit weet ik: als een man mij niet aanstaat, dan keer ik hem de rug toe. Nog liever alleen, dan... Zal ik u een stichtend verhaal vertellen, over mezelf, om u op te beuren? Hier, gezellig bij het knapperend kampvuur?

Suzy Ja...

Madeleine (Lacht. Ze vertelt op een luchtige toon) Wel, de regisseur waar ik het net over had, de charmeur, dat was mijn vaste verhouding. We woonden samen. We werkten samen. Hij gaf mij de serieuze rollen en thuis deden we samen de gepaste gymnastieoefeningen. En nu laatst, we beginnen aan de repetities van een nieuw stuk dat hij regisseert, en ik heb een lichte aanval van griep. Zegt mijnheer, dat ik eens grondig mijn rust moet nemen, dat ik die rol maar aan een ander moet laten. Een ander! Ja, dat was zo 'n Hollandse bol kaas van een jaar of 25, die hij "toevallig" ontdekt had, waar hij "toevallig" dag in dag uit mee onder de wol mocht. Hij had het zich mooi voorgesteld: hij zich hele dagen mogen uitputten op zijn Hollandse en ik maar geduldig liggen smachten naar mijnheer, tot hij zou thuiskomen om zich als een blok in slaap te laten vallen, nog nahijgend van de ander. Wel, daar heeft hij zich toch een beetje misrekend, zowel mijn job afnemen als mijn bedgenoegens! Ik heb gezegd: salut en de kost. Ik ben hier ingetrokken. Ik studeer een monoloog in hier, op mijn eentje, zonder regisseur. Zullen ze van opkijken, wacht maar. Wel, is dit geen stichtend verhaal?

Suzy Ja... ge hebt lef, gij...

Madeleine Ja, zo moet ge dat doen. Niet op uw kop laten zitten. Ai! Van kop gesproken. Ik voel hem weer mijn kater, komt van al dat babbelen... Voilà. (Ze slikt een pil) Katers en mannen, geen problemen mee.

Suzy (Lacht) Gij kunt het niet wegsteken dat ge een toneelspeelster zijt. Dat is uw sterkte, als ge een talent hebt, een broodwinning...

Madeleine Iedereen heeft talent, elk in zijn job. Gij ook.

Suzy Ja, in het huishouden doen, dat is alles wat ik ooit geleerd heb. Ik ben niet zoals u.

Madeleine En uzelf beklagen, dat kunt ge ook goed. Verdomme, Suzy, ik daag u uit, blijf een tijdje hier wonen, ik zou het u wel leren hoe ge uw mannetje moet staan in 't leven.

Suzy Uw vrouwtje...

Madeleine Ja, ik kan u een paar knepen leren, zelfverdediging... (Ze deelt een paar speelse slagen uit naar Suzy en raakt haar hierbij aan haar gekwetste arm)

Suzy Ai!

Madeleine Wat is er?

Suzy Mijn arm.

Madeleine Oh, ik...

Suzy Het is niet erg.

Madeleine Dit is van uw man, hé.

Suzy Onrechtstreeks, ja. Een kleine snijwonde. Hij duwde tegen mij en ik viel omver, tegen een ruit. Het groeit wel weer dicht. Het is alleen een beetje beginnen verzweren, de laatste dagen.

Madeleine Maar ge moet dat verzorgen. Willen we er even naar kijken? Wacht, vers verband, ik weet niet...

Suzy Ik heb er. (Ze haalt gaas, pleisters en een ontsmettingsmiddel uit haar valies)

Madeleine Wel, wel. Kom, ga zitten. (Voorzichtig neemt Madeleine, bijgestaan door Suzy, het verband weg) Ge zijt niet naar een dokter geweest...

Suzy Dat was niet nodig. Zo diep is het niet.

Madeleine Oh nee? Ziet er niet zo best uit. We zullen dit opnieuw moeten ontsmetten. (Beiden gaan verder met het verzorgen van de wonde) Doet het pijn?

Suzy Ik kan er tegen.

Madeleine (Vriendelijk grinnikend) Ja, ge zijt het gewoon.

Suzy Wel...

Madeleine En ge hebt nooit klacht neergelegd tegen uw man?

Suzy Klacht? Eén keer heb ik dat gedaan.

Madeleine En wat was het resultaat?

Suzy (Haalt de schouders op)

Madeleine Niets hé. Verwondert mij niet. Allemaal mannen bij de politie. Zeggen ze dan: mevrouwetje, u moet maar zien dat uw echtgenoot geen redenen heeft om over te gaan tot het toebrengen van slagen en verwondingen.

Suzy Zo was het niet. Als het nog eens gebeurt, zegden ze, kom dan eens terug.

Madeleine Wel?

Suzy Ik kwam thuis, en mijn man, hij was nuchter - ge kunt niet geloven hoe bang ik was - ik zeg: ik ben naar de politie geweest. Ha! Dat had ik niet moeten zeggen. Hij sloeg me nog harder toen... (Haar stem stukt)

Madeleine En nu zit ge hier. Zo. Het groeit wel toe. Maar dan mag ik niet meer boksen met u. Wat denkt ge van nog een kopje koffie?

Suzy Wel, ik...

Madeleine Kom, gezellig roddelen, vrouwen onder elkaar, over ontrouwe minnaars, en dronkaards en slaag krijgen. Hé! Lach eens, anders ga ik u een whisky opgieten, hoor.

Suzy (Lacht zwakjes)

Madeleine (Schenkt koffie in)

Suzy Dank u. (Er volgt een onwennige stilte. Tenslotte) Misschien, misschien kan ik toch wat helpen met afruimen.

Madeleine Ja, zeg, Suzy. Gij zijt wel een aanhouder. Afruimen dus. Goed. (Ze staat op. Beide vrouwen ruimen de tafel af en komen dan terug op uit de keuken) Een mooie boel hé, mijn keuken.

Suzy Ja zeg.

Madeleine De doorsnee huisvrouw zou er zich dood voor schamen. (Ineens is er geroep hoorbaar buiten. Woorden als "Blootborstje", "tante sexbom" en "zatte madam" zijn vaag hoorbaar. Er wordt gefloten)

Suzy Wat is dat?

Madeleine Oh, daar hebben we ze weer. Wacht, dat duurt niet lang. (Ze probeert het inpakpapier weer voor het raam vast te hechten. Ze slaagt er niet in)

Suzy (Steekt een handje toe) Moet dit voor het raam? (Ze kijkt ondertussen naar buiten) Dat zijn mannen, daarbuiten.

Madeleine Ja, de arbeiders van Vercruysse, ze zijn de dijk aan 't herstellen.

Suzy Het is toch naar hier dat ze fluiten. Ze kijken naar hier.

Madeleine Naar mij. Natuurlijk.

Suzy Waarom?

Madeleine Mannen! Er zijn hier geen gordijnen en ik zal hier wel een paar keer zat rondgelopen hebben in dit uitgaanskostuum, zoals nu, en soms vergeet ik dan wat knoopjes dicht te doen. Wordt de linker of de rechter erogene zone zichtbaar. Sedertdien loeren ze en fluiten ze. Ze wachten tot ik nog eens zat ben.

Suzy Oh!

Madeleine Niet erg. Mannen onder elkaar, dat zou fluiten naar een hond, als hij maar een rokje aan heeft.

Suzy (Hoe geschokt ze door dit alles ook is, ze kan het niet laten te lachen)

Madeleine Wel, zoals John Wayne zei tegen Lady Smith: let's have a drink, milady. Op de frustraties van de werkende man. (Ze neemt een slok whisky)

Suzy Is dat wel verstandig, zo vroeg in de dag?

Madeleine Oh! Goed zo. Gelijk hebt ge. Wel wel...

Suzy Wat?

Madeleine Ge zoudt hier in mijn dienst moeten blijven, gij, om me het drinken te verbieden en voor de gezelligheid. Ja, in dienst. Niet in dienst, natuurlijk. Gewoon...

Suzy Dat gaat toch niet.

Madeleine En waarom niet.

Suzy We kennen elkaar niet, en...

Madeleine We zijn lid van hetzelfde syndicaat: vrouwen zonder man. (Ze lacht) Gewoon, een tijdje samenblijven hier...

Suzy Maar...

Madeleine Wat uitblazen, de wonden laten helen. Hier vindt uw bokser u niet. En dat stomme werk van u, geef dat op.

Suzy En dan?

Madeleine Ik heb nog geld genoeg. En ik kan een heel genietbare huisgenoot zijn, ik ben niet altijd als gisteren, zat en vervelend.

Suzy Dat was toch niet erg.

Madeleine Dat is dan afgesproken.

Suzy Ik weet het niet. Dat werk, dat kan me niets schelen. En ik heb ook nog wat geld. Ik hou het wel uit tot de zomer. Maar... ik weet niet...

Madeleine Wat?

Suzy Op die manier blijf ik op de dool.

Madeleine Hoezo, op de dool.

Suzy Wegvluchten van huis.

Madeleine Wat wilt ge? Wilt ge wel of wilt ge niet terug naar huis? Naar uw man.

Suzy (Aarzelt) ... nee... ik wil niet terug.

Madeleine Wel.

Suzy Eigenlijk... wil ik wel blijven hier. Maar het lijkt bijna op inbreken. Dit is mijn huis niet.

Madeleine Het mijne ook niet. Zeg ja.

Suzy Ik wil wel. Ik... het is goed.

Madeleine Voilà. Dat is dan geregeld? Normaal zouden we dit vrouwenverbond met ons bloed moeten bezegelen, (Ze kruist haar polsen over elkaar) maar aangezien uw bloed onzuiver is door verzweringen en het mijne door alcohol, gaan we het simpeler doen, met uw permissie, ik ga er eentje op drinken.

Suzy (Moedig) Ik ook. Koffie dan.

Madeleine Gezondheid, Suzy.

Suzy Gezondheid.

Madeleine Kunnen wij beiden gebruiken, gezondheid. (Ineens ernstig) Goed! Er is nergens verwarming in dit huis. We zullen u ook hier moeten installeren. Dit

wordt dan uw bed (Ze wijst naar de sofa), ik kan hier slapen (Ze wijst naar de strandstoel). En dit wordt uw kampvuur, en dit het mijne. Meer dekens kunt ge ook krijgen. Ziezo. (Pauze. Beiden staan er wat onwennig bij) Wel... wat doen we nu?

Suzy Eh, misschien kan ik me nuttig maken. Een beetje kuisen.

Madeleine Schoonmaken! Niets van. Ge zijt de meid niet.

Suzy Wat doen we dan?

Madeleine Ja, wat doen vrouwen die na het ontbijt niets meer te doen hebben? Weet gij dat?

Suzy (Lacht) Wel, kuisen.

Madeleine Verworpen. Wat kan men nog doen?

Suzy Aan het middageten denken.

Madeleine Mmm... geen slecht idee. Die eeuwige conserven hier. Wilt ge dat doen, Suzy, wat vlees gaan halen en verse groenten. Wilt ge? In dit paradekostuum kan ik moeilijk... (Ze neemt geld uit de lade)

Suzy (Aarzelt) Eh, waar zijn er winkels, hier? Ze zijn nogal veraf...

Madeleine Ja... ja. Ge hebt gelijk. Ik voer u. Het is te ver, te voet. Wacht. (Ze trekt een overjas aan, over haar peignoir, een sjaal en schoenen) Of nee. We gaan te voet. Langs de dijk. Er zit een beetje zon vandaag. Wat frisse lucht zal ons goed doen.

Suzy Ja.

Madeleine Eens kijken of ze zullen durven fluiten, de Apollo's aan de dijk. We zijn met zijn tweeën nu.

Suzy (Lacht)

Madeleine (Zet een donkere bril op) Ze moeten maar denken wat we zo 'n soort intieme relatie hebben, dat zal hen nog meer exciteren.

Suzy (Kijkt geschrokken op)

Madeleine (Werkt dit lachend weg) Kom.

Suzy Even verluchten terwijl we weg zijn. (Ze zet de verwarmingstoestellen af en opent het raam. Dan gaan beiden stijfgearmd af)

Scène 3

(Ruim een week later. 's Avonds)

- Madeleine (Is gekleed in een short en het bovenstuk van een bikini. Ze doet op een rustige manier lenigheidsoefeningen. Op een stoel: haar peignoir)
- Suzy (Heeft dezelfde kleding aan als in de vorige scène. Ze ziet er heel wat beter uit. Het verband om haar arm is verdwenen. Ze zit aan tafel, waar oude kranten op uitgespreid zijn en poetst schoenen. Het televisietoestel staat zacht aan, er wordt een kwisprogramma uitgezonden. Suzy kijkt het TV-blad in, kijkt op haar horloge) Waar blijft dat TV-spel. Ze zijn weer te laat. (Ineens doet ze een onhandige beweging en smeert een laag schoensmeer op haar blouse) Ah nee! (Ze keert zich naar Madeleine) Mijn laatste blouse, die is nu ook al gesneuveld.
- Madeleine (Bekijkt Suzy, zonder op te houden met haar oefeningen)
Uw enige, bedoelt ge.
- Suzy (Probeert iets te doen aan de vlek, met als enig resultaat dat deze groter wordt)
Ik ga uw peignoir een moment aandoen. Ze doet de blouse uit, trekt de peignoir aan) Ik moet dit toch even uitwassen. (Ze wil afgaan naar de keuken)
- Madeleine Suzy, ge gaat toch niet weer beginnen wassen en plonzen. Trek iets van mij aan. Daar, in de kast. Blouses met hopen.
- Suzy (Opent de kast en neemt er een modieuze witte blouse uit) Dit?
- Madeleine Ja, ja.
- Suzy (Trekt de blouse aan) Het is te nauw. Enfin, ik ben te breed.
- Madeleine (Bekijkt Suzy) Het gaat wel.
- Suzy (Krijgt niet alle knoopjes toe. Een stuk BH blijft zichtbaar) Oh ja? En dit dan. Er is niets zo lelijk als een BH die zichtbaar is. (Ze slaagt er toch in de blouse dicht te knopen) Als ik niet meer adem, gaat het wel...
- Madeleine Zeg Suzy, het wordt toch eens tijd dat ge uw spullen gaat halen, thuis.
- Suzy Thuis, bij mijn man. Dat gaat toch niet.
- Madeleine Steeds dezelfde rok en blouse en ondergoed staan wassen. Zoudt ge echt niet durven?
- Suzy Maar Madeleine... (Luchtig) Mijn wonden zijn pas toegegroeid en ik zou ze al opnieuw moeten laten openslaan door hem. Ik weet wat ik liever doe.
- Madeleine Ge durft het niet, teruggaan.
- Suzy Zoudt gij durven?

Madeleine Waarom niet?

Suzy Meent ge dat?

Madeleine Hebt ge nog een sleutel?

Suzy Eh... ja.

Madeleine Wanneer is hij niet thuis, die sportman van u?

Suzy Ik weet niet, als hij op café zit... of als hij gaat stempelen.

Madeleine Hij stempelt. Goed zo. Goed zo. Wacht eens... (Ze denkt een ogenblik na, ze heeft een idee. Dan schiet ze rap in actie) Is er telefoon bij u?

Suzy Bij de benedenburen.

Madeleine Kent ge het nummer?

Suzy Ja...

Madeleine Zeg op. (Ze gaat naar het telefoontoestel)

Suzy (Neemt een agenda uit haar valies. Ze zoekt het nummer) Wat gaat ge doen?

Madeleine Telefoneren. Het nummer! (Ze neemt het agenda uit Suzy's handen) Dit hier? Rakels? (Ze vormt het nummer)

Suzy Madeleine, wat doet ge? Ge gaat hem toch niet opbellen. Doe me dat niet aan.

Madeleine Ssst! Hallo! (Op een wat ambtenarentoontje) Met mevrouw Rakels? De R.V.A. hier. Ja, de R.V.A. Wilt u een bericht doorgeven aan uw bovenbuur, de heer... (Ze legt haar hand op de hoorn. Tot Suzy) Hoe heet uw man?

Suzy Eh... Verbeke.

Madeleine (Autoritair) Hallo? Bent u er nog? Een bericht doorgeven aan de heer Verbeke, uw bovenbuur... Het betreft een materie van het hoogste belang. Verbeke loopt de kans een schorsing op te lopen. Ja, dopgeld kwijt... Hij moet mij dringend contacteren, persoonlijk, hij vraagt maar naar de secretaresse van de directeur... Overmorgen om 11 u 00 stipt. Ja... Met onze welgemeende dank, mevrouw. (Ze legt de hoorn op het toestel)

Suzy Wat was dat? Madeleine!

Madeleine Eenvoudig. Hem weglokken. Overmorgen om elf uur zit hij in de wachtkamer van de R.V.A. met zijn broek vol angst. Plunderen wij ondertussen uw huis leeg. Niet goed?

Suzy Oh! Oh! Maar Madeleine, hoe durft gij dat, zo telefoneren. Het klonk net echt. Zo maar staan verzinnen.

Madeleine Ik ben toch actrice. In nood mag en moet een actrice kunnen liegen. Staat in de Belgische grondwet.

Suzy We gaan dat toch niet echt doen, maandag?

Madeleine Natuurlijk wel! Als we hem zien naar buiten komen, gaat gij naar binnen, ik houd de wacht in mijn auto. Is toch plezant.
(Ze gaat verder met haar lenigheidsoefeningen)

Suzy Plezant! Ik krijg de daver op het lijf als ik eraan denk. Maar Madeleine toch, het is als in een gangsterfilm. (Ze doet de schoenen en borstels in een kartonnen doos en brengt ze naar de keuken) Wat zeg ik... En als hij ons ziet?

Madeleine Ik ben toch bij u. Ik kan me weren als het nodig is. Ik ben geen gemakkelijke.

Suzy En de burenen...

Madeleine Godverdomme, Suzy. Ge hebt toch nog een greintje moed in u?

Suzy Ja... ja... Als gij meegaat, dan... zal ik wel durven, geloof ik.

Madeleine Het is geen bank die we gaan overvallen. Daar! Het gaat beginnen, uw TV-spel.

Suzy Ja. (Ze gaat het televisietoestel beter afstellen. Ze giechelt nerveus) Oh, ik wou dat het al voorbij was. Mens toch. (Ze concentreert zich op het TV-spel. Na een korte poos) Kijkt gij niet?

Madeleine Nee, nee. (Maar ze kan het niet laten een blik te werpen naar het TV-scherf) Wel, wel, is dat niet de Celia? (Ze komt dichterbij) Celia Buysse. (Ze kijkt het TV-blad in) Allemensen! Speelt die die rol! Is ze minstens 10 jaar te jong voor. Bekijk me dat. (Ze doet bedoelde actrice op parodiërende wijze na)

Suzy Ze speelt niet slecht. Ik heb er al slechtere gezien, op TV.

Madeleine In die visbokaal, ja in het bakje van de volksverlakkerij, van het gesjeesd talent. Voer voor het klootjesvolk.

Suzy Daar gaan we weer.

Madeleine Maar kijk zelf toch. Dat kind, haar billen plakken nog aan de schoolbanken, en dat mag al zo 'n rol verknoeien. De incompetentie!

Suzy Goed zo, Madeleine, goed zo...

Madeleine Wie is de regisseur? (Ze kijkt het TV-blad in) Ah! Had ik het niet gedacht. De ouwe snoeper. Heeft hij haar die rol cadeau gegeven, en mag zij in ruil lekker aan zijn penis voor hangen.

Suzy Madeleine!

Madeleine Wat?

Suzy Ik hoor u graag bezig, maar ge moet niet vulgair doen. (Ze zet het toestel af) Met uw eeuwige jaloezie.

Madeleine Oh, ik ben jaloers. Op zoiets! Ik laat u straks iets zien, uit mijn monoloog...

Suzy Zijn die allemaal zo, toneelspelers, zo jaloers, zo kleingeestig, collega's onder elkaar?

Madeleine (Dit treft haar toch even. Zwaar ironisch) Natuurlijk, Suzy. Dat hoort bij het beroep. (Korte poos) Een acteur is... een egocentrisch... ziekelijk ambitieus, (In versneld tempo nu, als een kind dat zich plotseling wel een catechismusles herinnert. Suzy geeft met de handen de maat aan) lui, rancuneus, chagrijnig persoon, die denkt dat Het Teater de Hele Wereld is, terwijl het slechts een onschuldig vermaak is voor een handvol middenklassers die voor de vertoning naar de kapper gaan, en erna op restaurant. (De charge gaat crescendo) Alle acteurs vormen samen één zich elitair wanende eierkoek. Wie alle menselijke gevoelens vreemd zijn, buiten de negatieve. Also sprach Madeleine Leekens.

Suzy (Lacht) Alle acteurs? Ge zoudt beter voor uzelf spreken, Madeleine Leekens, het is niet omdat gij zo zijt...

Madeleine Ik ben niet zo. Wat doet de doorsnee actrice? Die hangt aan de regisseur zijn... (Vermanende blik van Suzy) jaspanden. Wat doe ik? Ik hang aan geen enkel regisseur zijn... jaspanden. Ik werk alleen, zonder regisseur, monoloogje instuderen. Hij kan me de pot op, mijn regisseur, alle regisseurs.

Suzy Regisseur. Regisseur. Ge kunt er niet over zwijgen, hé.

Madeleine Ah! Voor één keer dat ik het erover heb. Goed, ik zwijg al. Ik heb hem niet nodig om mijn oefeningetjes te doen... Waar waren we? Rugspieren... Kijkt ge niet voort, nu?

Suzy Nee, anders begint ge toch weer met uw commentaar.

Madeleine Rugspieren dus. (Ze gaat verder met haar oefeningen: recht op en met aaneengesloten, gestrekte benen, raakt ze, vooroverbuigend, de grond met haar vingers)

Suzy (Bekijkt dit een moment) Dat kan ik ook. Daar moet men geen actrice voor zijn. (Ze doet Madeleine, die niet opkijkt, na) Maar kijk toch eens.

Madeleine (Kijkt op) Ge buigt door uw knieën.

Suzy Dat is niet waar.

Madeleine (Gaat naar Suzy en houdt haar vast bij de knieën, zodat haar benen volledig gestrekt zijn) Doe nu eens.

Suzy (Buigt naar voor)

Madeleine Mmm... niet slecht. En dit, kunt ge dit? (Ze doet een rompoefening voor)

Suzy (Doet Madeleine na, lacht) Ja, ik kan het, maar uw blouse niet. Die scheurt seffens. (Ze doet de opengesprongen knopen dicht) Waarom doet ge dat eigenlijk, die oefeningen, om lenig te blijven, voor het toneel?

Madeleine Ah ja...

Suzy Het moet een voordeel zijn voor u, ge zijt soepel. Fijn gebouwd. Bijna als een jong meisje.

Madeleine Bijna? Het gebeurt nog dat ze me vragen om een jong meisje te spelen.

Suzy (Ongelovig, spontaan) Echt?

Madeleine Wel wel wel wel, ik ben geen oude doos, hoor. Kijk 's hier.
(Ze komt verleidelijk op Suzy toe. Een soort Lolita-nummertje)
Haha... maar gij hebt ook geen slecht figuur. Alleen een ietsje zwaarder van beendergestel.

Suzy Ook een ietsje zwaarder in het vlees.

Madeleine Dat zal niet veel schelen. (Ze keuren elkaar) Uw heupen, die zijn wat zwaarder.

Suzy Ja.

Madeleine En een stevig achterstevan, dat hebt ge ook. (Ze lacht)

Suzy Dat zei mijn man ook altijd.

Madeleine Hij zal het missen, nu.

Suzy (Lacht) Ja...

Madeleine Zou hij naar andere vrouwen lopen, nu?

Suzy Hij doet maar.

Madeleine Goed zo, Suzy. Ge zijt het aan 't leren.

Suzy Drinken, dat doet hij in ieder geval. De uwe, die zit wel met een andere hé, die Hollandse.

Madeleine Hij doet maar. Dat hij er zich op verstuikt. Wat is dat nu, zo 'n Hollands melkding. Hij kan er een paar van zijn speciale standjes op uitproberen, dat is al.

Suzy (Kan een zekere nieuwsgierigheid niet verbergen) Eh?.. Ja, ja.

Madeleine Zal hij zeker doen met haar, acrobatie, de geraffineerde uithangen.

Suzy (Probeert mee te doen) Heeft hij zeker van u geleerd, met uw lenigheid. Mijn man, ik heb eens zo 'n boekje gevonden dat hij gekocht had. Wat daar allemaal in stond!

Madeleine Stand A. Stand B. Stand C...

Suzy Ja. Om uw nek te breken.

Madeleine En dan heeft hij zo één en ander geprobeerd, boekje in de hand.

Suzy Hij? Nee, nee. Dat nooit... Altijd hetzelfde. Het gewone, dat deed hij...

Madeleine Dus toch. Hij sloeg dus niet alleen, hij vrijde soms eens ook.

Suzy Soms? Alle dagen, wat dacht ge. Meestal toch, als hij thuiskwam en hij had gedronken...

Madeleine En dan deed hij het gewone: hij bovenop u, en u platdrukken, zijn zatte adem in nek...

Suzy ... geweldig doen, en als hij zover was, in slaap vallen. Ofwel, soms had hij zoveel gedronken dat hij middenin al zijn geweld in slaap viel.

Madeleine Attent zeg. Hebt gij niet te dikwijls Het Grote Hijgen moeten produceren, op die manier.

Suzy Ge zijt een blok ijs, dat zei hij altijd.

Madeleine Galant.

Suzy Tja, het is normaal, een man die drinkt, dat denkt maar aan zichzelf.

Madeleine Gij vindt dat normaal?

Suzy Nee, nee. Ik bedoel. In het begin, als we juist getrouwd waren, dan was het anders. Hij zat zot van me, dan. Mijn haar was lang, ik moest het altijd opsteken, en een spannende minirok dragen en zeer hoge hakken, dat was toen al wat uit de mode, maar... hij had me graag zo. Mijn Lolo, zei hij altijd...

Madeleine Lolo?

Suzy De filmster, Gina Lollobrigida. Dat was zo zijn ideaal als vrouw, uiterlijk.

Madeleine Oh! En gij deed dat, zo rondlopen.

Suzy Ja. Ik moest. Daar kreeg hij het van, hoor.

Madeleine Dacht hij dat hij Lollobrigida aan 't bestijgen was.

Suzy Soms ging het dan zo rap, oh, hij was nog maar begonnen, of het was al gedaan.

Madeleine Het is niet waar! Ik heb er ook zo een meegemaakt. Een aanbieder, zo één die me overal volgde, waar ik ook speelde, zo 'n negentiende-eeuwer die een kick krijgt van actrices en balletmeisjes en jonge hoeren. Wel, ik was maar een jaar of twintig toen, en op een dag was het zover, we belandden op een hotelkamer, en... ik begin zo wat kleren uit te doen... of die was het al kwijt! Had hij nog alles aan: schoenen en al! Zo 'n kop had hij, een overjaarse tomaat, zo van: excuseer juffrouw, excuseer, dit is mij nog nooit... Kon ik rustig mijn hemdje weer aantrekken. (Ze proest het uit, ook Suzy kan zich niet bedwingen en giechelt onbedaarlijk)

Suzy Wel, het is niet altijd zoals in de boekjes die ik verkocht. Liefde op de Bahama's...

Madeleine Een zwoele zomerliefde.

Suzy Nachten op Capri... En toch gebeurt het dat een mens droomt van zoiets. Dat ik een jong meisje ben en dat ik iemand ontmoet - het is dwaas natuurlijk - zo 'n lange blonde... atleet, een student of een jonge dokter, zoals in de boekjes, het is belachelijk, maar...

Madeleine Waarom is dat belachelijk. Ik droom ook. Maar een goede droom voor mij, daar moet meer inkomen dan één jonge dokter. Soms droom ik... ik ben een gevierde oudere actrice, met invloed, (Ze fluistert) en alle jonge mannen, acteurs en zo, die hangen allemaal zeer toegewijd aan mijn lijf, met vijf tegelijk...

Suzy Maar Madeleine!

Madeleine Het is niet altijd zó erg, soms zijn het er maar vier.

Suzy Madeleine! (Toch slaagt ze er niet in haar gegiechel te onderdrukken)

Madeleine Het mag toch wel zeker. Het zijn maar dromen.

Suzy Wensdromen.

Madeleine Toch plezant. Het is onze schuld niet dat de echte mannen zo 'n paljassen zijn. Ontrouwe minnaars.

Suzy Bokskampioenen.

Madeleine De floep... en-ik-ben-het-al-kwijt-soort.

Suzy De inslaap valler.

Madeleine De fetisjisten.

Suzy Wat?

Madeleine (Zeer rap sprekend) De latente homoseksuelen. De sadisten. De masochisten. De achterbankmaniakken. De voorbankmaniakken. De-ik-mag-niet-van-mijn-mammie-soort. De-u-doet-mij-denken-aan-mijn-mammie-soort. De volle maan zotten. De masburatoren.

Suzy (Proest het uit) Hou op, Madeleine. Ik kan niet meer.

Madeleine Ik wel hoor. De-eerst-mijn-pruik-afdoen-soort. De hupsakeefalderiederasoort. De Marie-Thumas soort. De Iglo vooringevroren soort...

Suzy (Ze stikt haast van het lachen) Madeleine... stop het! (Ze smoort haar lach tegen Madeleine's schouder)

Madeleine (Quasi-vermanende blik) Suzy!

Suzy (Als ze uitgelachen is) Oh! Ik heb in jaren niet zo gelachen. Wel, ze zouden ons hier moeten bezig zien, de mannen, zoals wij hier... ik bedoel, onze mannen, zoals wij hen hier kunnen missen, hoe wij hier over hen bezig zijn tja... (Ze wordt ineens stil, angstig)

Madeleine Wat hebben we nu? Hebt ge u geforceerd met dat lachen?

Suzy Nee, nee.

Madeleine Zal ik nog wat doorgaan, dan?

Suzy (Schudt het hoofd, lacht moedig, triest)

Madeleine Wat is er?

Suzy Het is gelijk te mooi... zoals wij hier zitten plezier te maken, over onze mannen, als ze er niet bij zijn.

Madeleine Ja. Zal ik ze gaan halen?

Suzy Ik wil maar zeggen, ik heb mij nog nooit zo op mijn gemak gevoeld zoals hier. Zonder zorgen. Wandelingen maken. Iets lezen. Discuteren. Plezier maken. Is dit niet een beetje onnatuurlijk? We hebben eigenlijk niets te doen, hier.

Madeleine Onnatuurlijk? We mogen toch eens lachen. Was het natuurlijker bij uw man thuis, bij uw lomperik?

Suzy Nee nee, ge hebt gelijk. Dat wel, maar wij zitten hier maar samen, binnen deze muren, of in de verlaten duinen. Maar maandag bijvoorbeeld, als ik naar huis ga, mijn kleren halen, dan...
Het zal raar doen, denk ik. Alles terugzien.

Madeleine (Zacht) Maar dat is toch normaal, Suzy. Maak u geen zorgen. Ik zal bij u zijn. Morele steun! Maandag is alles achter de rug.

Suzy Ja... ja.

Madeleine Niet overtuigd? (Ze wil geduldig beginnen uitleggen) Luister, Suzy...

Suzy (Nogal hevig) Nee Madeleine... ik weet niet. Goed, maandagavond zijn we terug en zit ik hier weer veilig opgeborgen. En daarna? Dat kan toch niet eeuwig blijven duren, hier. Ik kan hier toch niet eeuwig blijven wonen.

Madeleine Niet hier, nee. Ik ook niet.

Suzy Ziet ge wel.

Madeleine Maar dat zijn toch problemen voor later. Voor mij is het ook niet gemakkelijk. Ik zal ook iets moeten zoeken... Luister, Suzy. Ik heb zitten nadenken, die monoloog, dat is toch maar iets voor volgend seizoen, na de zomer, en ik zal ook de zomer moeten doorkomen. Ge weet, mijn moeder, de mummie, die heeft boetieks, en, ik heb dit nog gedaan, zo gerante spelen in één van haar boetieks, tijdens de zomer. Die in Knokke, die zou ik wel willen. Weet ge wat, we springen maandag eens binnen bij de mummie, als we terugkomen van Antwerpen. Eens kijken of ze niets voor ons heeft.

Suzy Zouden we dat samen doen, zo 'n boetiek?

Madeleine Die in Knokke is niet mis. Grijzende heren die hun liefjes in het nieuw komen steken. Veel poen. Ge moet die liefjes alleen maar een maat te klein doen aantrekken, dat het goed spant, dat hebben ze graag, de heren.

Suzy Ik zie me al, als ik zo onhandig zou zijn als met mijn boekenclub, dan zijn we failliet na twee weken.

Madeleine Geen probleem, ze zwemt in het geld de mummie. Voilà. Dit is nogmaals Eén Groot Plan gemaakt in Ons Korte Leven. En nu, aan de slag, de dagelijkse arbeid. (Ze schenkt zich een whisky in en neemt de tekst van "De Geliefde Stem")

Suzy Gaat ge al werken, nu?

Madeleine Ja, ik ben in vorm. Ik voel het.

Suzy Dan ga ik ondertussen een wandelingetje maken.

Madeleine Ge moogt blijven.

Suzy Ge hebt dat niet graag, als ge werkt.

Madeleine Normaal niet.

Suzy Oh ja, Madeleine, laat mij één minuutje kijken. Ik heb u nog nooit bezig gezien.

Madeleine Het is goed.

Suzy Goed. Goed. Ik ga me muisstil houden. Waarover gaat het?

Madeleine Oh! Over een versmade vrouw die een laatste telefoongesprek heeft met haar minnaar... over een trut, daar gaat het over. Ben ik sterk in. (Ze installeert zich naast het telefoontoestel en haakt af)

Suzy (Lacht gegeneerd. Houdt zich stil)

Madeleine (Concentreert zich. Dan begint ze) ... maar begrijp me, ik lijd, ik lijd. Deze draad is het laatste wat mij nog met jou verbindt... Gisteravond? Ik heb geslapen. Ik heb mij op het bed gelegd, met de telefoon... nee, nee. In mijn bed... Ik weet het, ik ben belachelijk. Maar ondanks alles zijn we met elkaar verbonden door de telefoon. Stel je nu voor, ik heb een heleboel kleine droompjes gehad: dat ik gewurgd werd. Daarna was ik op de bodem van de zee, en ik was met jou verbonden door een luchtslang, en ik smeekte je die luchtslang niet door te snijden... Liefste, het is nu vijf jaar dat ik leef door jou, dat jij de enige lucht bent die ik kan inademen. Ik herleef als je er bent. Nu, nu adem ik weer, omdat je met me praat. Mijn droom is nog zo dwaas niet. Indien je dit gesprek afbreekt, snij je de luchtslang door... (Ze houdt op. Beide vrouwen zijn onder de indruk. Na een korte poos, ineens) Wel, wat vindt ge ervan? Speel ik dat trutachtig genoeg?

Suzy Het... het was net echt. Dat is toch iets, zo een talent hebben... Alsof ge het echt meende. Ge waart een andere. (Na een stilte) Wel, ik laat u. Ik ga een luchtje scheppen. Tot straks, Madeleine. (Ze gaat af)

Madeleine Tot straks... (Ze staart voor zich uit. Ze laat de hoorn zakken tot in haar schoot)

Scène 4

(Twee dagen later. Madeleine en Suzy komen op, met valiezen en kartonnen dozen. Suzy in dezelfde kleren als in I, Madeleine in een sportief jeanspak. Ze hebben wat gedronken en verkeren in een uitgelaten stemming. Suzy is nog opgewonden door het weerzien van haar man. Ze plaatst een kartonnen doos op de tafel en begint uit te pakken)

- Madeleine (Laat haar valiezen neervallen en laat zich moe neerzakken op de strandstoel, ze schenkt zich een whisky in)
Ha! Daar gaan we er toch een op drinken. De terugkeer van de rovers in het donker, veilig schuilhol, beladen met rijke buit, al de schatten van de métropole Antwerpen verzameld in drie valiezen en twee kartonnen dozen. (Ze schenkt Suzy een whisky in) Hier.
- Suzy Voor mij niet veel, hoor. Ik zit zo vol als een ei. Al dat eten en drinken. Die wijn...
- Madeleine We hebben het toch goed gevierd, hé. Ha! Van alle kanten zaten ze ons te beloeren in dat restaurant.
- Suzy U zaten ze te beloeren. Twee porties frieten hebt ge bijgevraagd. De helft van mijn vlees hebt ge opgegeten. Meer dan een fles wijn hebt ge...
- Madeleine Hela, hela. Gij waart er ook niet bang van, van de wijn...
- Suzy Wat gij allemaal durfde zeggen tegen die serveuze.
- Madeleine Durven? Na zo 'n fles wijn durf ik alles.
- Suzy Oh ja? Waarom zijn we dan niet naar uw moeder geweest?
- Madeleine Dat is wat anders. De mummie, het eerste wat ze altijd doet is aan mijn adem ruiken, van mijn vijftien jaar al. We gaan later wel eens. Als we nuchter zijn.
- Suzy (Neemt een paar pantoffels uit de kartonnen doos. Ze schrikt) Oh. Zijn pantoffels. Dit zijn zijn pantoffels die ik meeheb. (Ze is nerveus, de pantoffels vallen uit haar handen, naast Madeleine)
- Madeleine Wat is er? Zijt ge er vies van? (Ze raapt de pantoffels op)
Zo goed als nieuw. Kunt gij toch gebruiken. Hier. (Ze reikt Suzy de pantoffels aan)
- Suzy (Deinst achteruit)
- Madeleine (Staat op en legt een hand op Suzy's arm) Kom zeg, Suzy. Ge gaat nu niet beginnen sentimenteel doen om een paar pantoffels. Waarom beeft ge nu zo. Het is achter de rug. We zijn terug.
- Suzy Ja. (Ze glimlacht moedig en legt de pantoffels aan de kant)

Het... het is alleen... ik dacht dat mijn zenuwen het zouden begeven.

Madeleine Ik ook, zoals we daar op de loer lagen... (Ze schiet ineens in de lach) Ha! Hebt ge dat gezien, zoals hij daar ineens kwam buitengestormd. Hop, de fiets op en trappen maar, ijlings naar de R.V.A. Hij moet zeker een snelheidsrecord gebroken hebben. Hoho... (Suzy kan er niet om lachen) Wat is er?

Suzy Het... het was toch zielig... hem zo terugzien... Hebt ge zijn kleren gezien?

Madeleine Eh, ja.

Suzy En de kamer! Hoe die eruit zag!

Madeleine Is zijn verdiende loon. Een vleugje van de wanorde van het vrijgezellenbestaan. Het zal hem leren.

Suzy Zoals hij daar reed. Naar een... valse afspraak. Om dat beetje dopgeld te redden.

Madeleine (Lacht) Ja... coureur, dat had hij moeten worden, sprinter.

Suzy Ik voelde me toch maar raar.

Madeleine Hij zal zich ook raar voelen, als hij thuiskomt. Zijn huis leeggeplunderd! Hoho... Wat overblijft zal hij dan zeker maar aan diggelen slaan. Maar voor de rest, ik moet zeggen, ik schrok wel als ik hem zag. Hij ziet er helemaal geen bruut uit. Hij ziet er eigenlijk niet mis uit. Zo het type van de... knappe verleider. Mag ik dat zo zeggen?

Suzy Hij was ook niet altijd brutaal. Vroeger niet. Soms kon hij er zo 'n spijt van hebben, dat merkte ik wel. Misschien, sedert ik weg ben, heeft hij ook spijt...

Madeleine (Schiet uit) Godverdomme, Suzy. Dat trucje moet ge bij mij niet proberen. Het medelijden van het slachtoffer met de beul. Wat had ge willen doen? Hem om de hals vliegen, om vergiffenis smeken, zodat hij u kon verwelkomen met een paar vuistslagen en kniestoten.

Suzy Nee, nee.

Madeleine Ge zijt er vanaf, nu!

Suzy Ja...

Madeleine Wel dan... Zeg het, zeg: ik ben blij dat ik er vanaf ben. Ik ben vrij nu. Het is voorbij.

Suzy Ik weet het wel. Ik b n blij dat het voorbij is. Maar... het doet een mens toch iets. Het zou u ook iets doen, als gij uw regisseur zoudt terugzien.

Madeleine En gij denkt dat! Mijn beste Suzy, als ik die ooit terugzie, dan zal dit zo gaan. Wacht. (Ze praat op een uiterst hooghartige manier tot Suzy, als was deze haar minnaar) Oh! Kennen wij elkaar, mijnheer? Zijn we aan elkaar voorgesteld? Oh, juist, ja. Bent u dat? Juist, wij hebben ooit nog een verhouding gehad, zo 'n 1.165 keer samen het beest met de twee ruggen gevormd. Ja, zeg. Grappig u eens terug te zien. Veel moed verder... Daaaaag.

Suzy (Kan het niet laten te lachen) Madeleine! Het beest met de twee ruggen!

Madeleine (Speelt dat ze terugkomt) Oh, excuseert u mij, beste vriend. Ik meen mij te vergissen. Het was toch 1.175 keer! (Ze kittelt Suzy een paar keer ondeugend in de heupen) Daaaag!

Suzy (Lacht) Hou op, Madeleine. Ik kan daar niet tegen.

Madeleine Voilà! Zo moet ge dat doen. Een beetje van dat neerbuigende, van dat denigrerende. Werkt altijd.

Suzy (Neemt een slokje whisky)

Madeleine Goed zo, Suzy. (Ze neemt ook haar glas) Op onze geslaagde rooftocht. Gezondheid.

Suzy Gezondheid. (Na een korte poos) Wanneer gaan we dan naar uw moeder, voor die boetiek?

Madeleine Naar de mummie? Oh, zo rap mogelijk. Morgen, of overmorgen. We zorgen dat we nuchter zijn, we poetsen eerst grondig onze tanden, laat ze maar ruiken dan. En nadien, als we die boetiek in Knokke bemachtigd hebben, gaan we weer vieren. We zoeken weer zo 'n restaurantje en we zetten de boel op stelten. Haha... Drink uit. Op de vele feesten die we nog gaan beleven. Gezondheid.

Suzy Gezondheid.

Madeleine (Drinkt haar glas tot op de bodem leeg en zet het met een harde slag op de tafel) En nu, ga ik u helpen. (Er worden valiezen en een beautycase op de tafel geplaatst. Beiden pakken uit)

Suzy (Ontroerd) Madeleine... ik ben zo tevreden dat ik u heb... Ik had nooit durven gaan, alleen.

Madeleine (Hard) Ik ook niet. Kom. Waar moet dit? (Ze reikt Suzy een en ander aan) Oh! (Ze neemt een schilderij uit een valies genre "Zigeunerin met Kind") Wel, wel. Een Gauguin. (Ze fluit bewonderend) Is dat van U?

Suzy Ja. Gekregen van mijn vader, toen ik trouwde.

Madeleine Wel een cadeau dat telt.

Suzy Ja, ja. Zijn vervloeking telden ook.

Madeleine Vervloekingen?

Suzy Ik was zolang thuisgebleven bij mijn vader, hem al die jaren verzorgd, daar kreeg ik dat schilderij voor, maar hij zei erbij dat ik me nooit meer moest laten zien, dat ik in mijn ongeluk liep, door te trouwen met zo een, iemand van beneden onze stand, zo noemde hij dat.

Madeleine (Heeft het schilderij op de kast geplaatst en zoekt iets in de beautycase) Een kleine middenstander.

Suzy Nee. Hij was onderwijzer. Gepensioneerd.

Madeleine Ah! Zo een! Typisch, de dochter die gaat trouwen nog rap wat didactisch materiaal meegeven, opdat ze haar twee voornaamste huwelijkse plichten niet zou vergeten: zwoel zijn voor de echtgenoot en teder voor de kinderen. Daar doen wij niet meer aan mee. (Met lippenrood overschilderd ze het décolleté van de zigeunerin)

Suzy Madeleine! Wat doet ge?

Madeleine Wij emanciperen ons. Erogene zones tot vermaak van de mannen hebben wij niet meer nodig. Wij hebben haar op onze tanden nu. Ziet ge? (Ze tekent een snor op de zigeunerin) Hebt ge nog meer van dat soort meesterwerken? Er is hier verf genoeg om dertig Gauguins te retoucheren. (Ze rommelt in de beautycase) Kilo's make-up. Eens kijken wat uw smaak is.

Suzy Ik heb dit niet meer nodig, nu. (Lachend) Ik stuur alles op naar de missies...

Madeleine Ja, naar de tropische landen, naar de nonnetjes, voor als ze het te warm krijgen. Worden de negertjes dan lekker heet van.

Suzy Madeleine!

Madeleine Hier zie. Eentje naar Zaïre. (Ze werpt de rokken in het rond) Eentje naar de Kaffers. Gij ook. Verstuur er eentje naar Komboektoeland. Vooruit.

Suzy (Werpt een rok in de lucht)

Madeleine En dit, dit sturen we naar uw man. Kan hij bewaren onder zijn hoofdkussen als souvenir.

Suzy Ja, dit ook. Ik heb dit niet meer nodig.

Madeleine (Ineens) We drinken er een op. Op onze vrijheid. Hier, Suzy. Zoals in mijn studententijd. Op de koppigheid van ons vrouwen, op onze welbespraaktheid, ter hoogte van onze halsstarrigheid, onze rondborstigheid, op onze pietloosheid en... op onze platvloersheid. Haha...

Suzy (Is gegeneerd, maar kan het niet laten te lachen. Ze doet Madeleine na) Halsstarrigheid... rondborstigheid... piet... Ho! Madeleine! (Op dit toppunt van plezier, rinkelt de telefoon. Beide vrouwen worden er stil van. Na een poos)

Suzy Wie... wie kan dat zijn?

Madeleine Ik weet niet. (Ze gaat tenslotte de hoorn opnemen) Hallo... oh. (Ze spreekt heel zacht nu, heel beschaafd) Ja... wel, goed... en jij? Ik weet niet... ja, ik begrijp het... nee, nee... nee, nee... Ik begrijp het... Luister... nee, nee... Goed, het is goed... om vijf uur... ja... ja... goed... (Ze legt de hoorn op het toestel)

Suzy (Na een poos) Wie was het? (Er komt geen antwoord. Na een poos) Het was uw regisseur. (Geen antwoord) Wat wou hij van u?

Madeleine Hij... hij zegt dat hij een rol heeft voor me.

Suzy Oh! Ge hebt een afspraak met hem.

Madeleine Morgen, om vijf uur, in Oostende.

Suzy (Na een poos) Ge gaat er naar toe.

Madeleine (Uitschietend. Ze grijpt haar glas beet) Godverdomme! Waarom laat hij me niet met rust. Dat hij zich met zijn Hollandse bemoeit. Me tot hier komen storen, met zijn flemerige telefoongesprekjes. (Ze neemt een grote slok whisky)

Suzy Ge zijt niet verplicht om te gaan.

Madeleine Nee. (Ze probeert zich te herpakken) Maar ik ga wel. Hij moet niet denken dat ik bang ben om hem terug te zien. Godverdomme nee. Laat hem maar eens proberen, met zijn rolletje. Ik laat hem maar praten, morgen, heel zijn litanie afsteken, flemen, zalven, verontschuldigen... En als hij uitgepraat is, dan zwijg ik nog een tijdje, en dan vertel ik hem gewoon dat zijn rol mij niet kan interesseren, dat ik zelf een rol aan het instuderen ben, op mijn eentje. En dat mijn tijd beperkt is, dat ik maar eens moet opstappen. Ha! En dan kom ik terug. En ik vertel alles. Kunnen wij weer gezellig roddelen, wij samen. (Ze drinkt) En dan drinken we er een op, een op uw sukkelaar en een op de mijne.

Suzy Ik zou niet gaan als ik u was.

Madeleine Ach, Suzy, ik ga niet flauwvallen als ik hem terug zie. Echt waar. Ik ben niet zoals gij. Kom, trek het u niet aan. We doen voort. (Ze gaat naar de valiezen)

Suzy Ge zijt nerveus. Ge zult het morgen ook zijn.

Madeleine Maar nee. Nu ben ik wat zenuwachtig, omdat hij me zo plots, zo onverwacht op de nek valt. Maar, straks is dat over. Kom... (Ze legt een arm op Suzy's

schouders en leidt haar naar de valiezen) We doen voort. Ons huishoudentje installeren. Suzy...

Suzy Goed. (Beide vrouwen gaan verder met uitpakken)

Madeleine Oh! Wat is dit? Dit kan dienen als gordijn. Dit kunnen we gebruiken. Eens kijken of het past.

Suzy Het zal te klein zijn, denk ik.

Madeleine (en Suzy begeven zich naar het raam, ze verwijderen het papier en proberen of het stuk stof past als gordijn) Wacht, punaises. Ik moet hier ergens punaises hebben. (Ze zoekt punaises en komt terug. Ondertussen is er gefluit en geroep hoorbaar buiten) Ah nee. Gaat het weer herbeginnen, jongens. Kunt ge ons niet gezellig poppenhuisje laten spelen? Ziet ge nu hoe dat gaat, Suzy. Ge wimpelt dat af, de mannen, gij de uwe, ik de mijne, maar subiet duiken er nieuwe op. Bezie me dat eens. Net een bende schooljongens.

Suzy (Is achteruit gedeinsd) Blijf daar niet staan, Madeleine.

Madeleine En waarom niet? Wij hoeven ons niet te verbergen! Wij zijn pronte vrouwmensen die mogen gezien zijn. Wij zijn niet bang voor de mannen. Hei, jongens! Gezondheid! Gedaan met werken, hé. Nu rap naar de huissloof. Lekker eten, in drie happen is het op en dan lekker de luchtmatras in, met de madame, in drie seconden is 't gedaan. Arbeidersliefde.

Suzy (Lacht) Madeleine, kom hier!

Madeleine Nee, nee. Ze worden er stil van. Wacht. Ze willen me ook in profiel zien. (Er wordt gefloten en geroepen)

Suzy Ga daar weg.

Madeleine Nee, komt gij hier. U willen ze ook zien. Oh, wacht. Ik weet wel wat ze willen, die mannen. Arbeiders. Zoals in de cinema. Wat bloot. Porno. We gaan hen iets geven. (Alsof ze niet merkt dat ze bespied wordt, speelt ze dat ze slaap heeft, ze geeuwt, en doet haar blouse uit)

Suzy Doe dat niet.

Madeleine Niet bang zijn. Ik gun ze niet alles. Ik ben de eenzame vrouw die moe is en gaat slapen. Maar wat ziet de eenzame vrouw eensklaps? De prins van haar dromen, recht uit de boekjes van het E.C.I. gestapt. Daar! (Ze wijst naar Suzy) Een simpele werkmans die plots veranderd is in een prins. Kom tot mij mijn prins en lenig mijn nood. (Ze brengt de tegenstribbelende Suzy tot voor het raam, ze zet haar een hoed op het hoofd en stopt haar een opgevouwen krant in de handen) Wat zeg u, edele prins, jonge dokter? Oh, u moet mij verontschuldigen, prins, ik ben halfnaakt. Een zwak, teer schepsel. U komt mij beschermen. (Tot Suzy) Vooruit, de bloemen.

Suzy (Overhandigt Madeleine onhandig de krant)

Madeleine Rozen! Oh! (Ze vliegt Suzy om de hals) Attent. Zo attent. De taal der liefde.

Suzy Madeleine!

Madeleine Wat zeg u, stoere jongeling, mijn ogen als diamanten, mijn haar als vlas, mijn oortjes als... als... toe help mij...

Suzy (Slaagt er in te ontsnappen)

Madeleine Waar gaat u heen, oh dokter. Zal ik sterkere middelen moeten gebruiken... het eeuwig vrouwelijke... Liefde op de Bahama's... (Ze doet alsof ze nog meer kleren gaat uitdoen. Terzijde, tot Suzy) Ze vallen stil, nu. Ze geven elkaar elleboogstootjes, hun ogen puilen uit, ze ademen niet meer.

Suzy (Doet haar hoed af)

Madeleine Wat zie ik? Mijn ridder is verdwenen. Daar komt mijn lesbische vriendin. Schuchter, dat is ze. Ik niet. (Ze brengt Suzy, die moe is en weinig weerstand biedt, weer voor het raam) Nu, beste dijkbouwers, zullen de ogen pas echt gaan uitpuilen van geilheid. Hier gratis voor niets zijt ge getuige van de verborgen lesbische liaisons in de duinenvilla's aan de Belgische kust. (Tot Suzy) Kom, zet u ook in profiel, dat ze zien dat we allebei van vrouwelijke kunne zijn... (Ze omhelst Suzy)

Suzy Madeleine! Hou op! (Ze vlucht weg)

Madeleine (Lacht hard en gaat van het raam weg, naar Suzy) Wat is er? Het is maar een spelletje. Die verenigde fluiters eens een lesje geven. Hier. Slokje pili-pili. Gaat het niet?

Suzy Madeleine... ik ben zo moe, en dronken. Ik kan dat niet, zoals gij, mij laten gaan... ik durf dat niet.

Madeleine Ik ben ook moe, en dronken. Kom, we gaan maar eens slapen nu.

Suzy Waarom... waarom doet ge dat, zo raar doen...

Madeleine ... hier voor het raam?

Suzy Ja, ge zijt dezelfde niet meer, als ge gedronken hebt. Ge wordt dan zo... zo...

Madeleine Vulgair. Is het dat?

Suzy Ik weet niet.

Madeleine Dat is mijn manier... als ik...

Suzy Ge zijt in de war, door dat telefoontje. Geef toe.

Madeleine (Hurkt neer op de grond) Nee, het is voorbij... Ik ben moe...

Suzy (Draait rond Madeleine. Na een lange poos) Ga niet, morgen.

Madeleine (Reageert amper)

Suzy Madeleine, ga niet morgen... Ik ben bang.

Madeleine Maar nee, Suzy. Kom hier. Er is geen reden om bang te zijn. Ge zijt dronken, dat is het.

Suzy Komt ge rap terug, morgen, zo rap mogelijk?

Madeleine Ja... maak u geen zorgen. Alles komt in orde... kijk nu niet zo somber... lach eens... kijk... in profiel (Ze slaagt er in Suzy te doen lachen) Ziet ge wel. Er is geen reden om bang te zijn. Alles komt in orde.

Scène 5

(De volgende dag. De radio is afgesteld op een programma met sentimentele schlagermuziek)

Suzy

(Is gekleed in een fraaie jurk, die verborgen is onder een ruime voorschoot. Ze wipt een paar keer de keuken binnen, waar ze blijkbaar voorbereidingen treft voor een soupetje. Ze haalt een proper tafelkleed te voorschijn en dekt de tafel, ordelijk, tevreden met het resultaat. Het schlagerprogramma op de radio is afgelopen. Er wordt klassieke muziek uitgezonden. Suzy zoekt het toestel af naar een soort muziek die volgens haar het feestelijk karakter van het soupetje moet onderlijnen tegen de tijd dat Madeleine er zal aankomen. Als de tafel gedekt is, maakt ze zich haastig op: ze doet haar voorschoot af en doet iets aan haar haar. Dan overkijkt ze de kamer, tevreden. Ze kijkt op haar horloge, weet niet wat gedaan. Ze gaat zitten wachten. Ze kijkt opnieuw op haar horloge, zoekt een bezigheid en gaat dan maar de tijdschriften ordenen, naast de strandstoel. Ze bladert er even in en vindt de tekst van Madeleines monoloog. Ze leest de titel)

De Geliefde Stem. (Ze bladert verder in de tekst, ze leest een passage, hardop) Ik ben heel ziek geweest... gisteravond, gisteravond wou ik een slaaptablet nemen, maar ik dacht, als ik er meerdere neem, dan zal ik beter slapen, en... als ik ze allemaal neem dan zal ik slapen zonder te dromen, dan zal ik dood zijn... Zij weent. Zij weent? Ha! Zij weent!

(Ze zoekt verder naar de passage die Madeleine haar al eens heeft voorgespeeld) Ha! (Ze overleest de tekst snel, binnensmonds) Maar begrijp me, ik lijd, ik lijd. Deze draad is het laatste wat mij nog met jou verbindt... Eergisteravond? Ik heb geslapen. Ik heb me op het bed gelegd, met de telefoon... nee, nee. Ik weet het. Ik ben belachelijk. Maar ondanks alles zijn we met elkaar verbonden door de telefoon. Stel je voor... (Ze houdt op, heeft een idee. Na een korte aarzeling gaat ze de radio zachter zetten, ze begeeft zich naar de telefoon, haakt af en probeert de tekst te spelen, net als Madeleine) Maar begrijp me, ik lijd, ik lijd. Deze draad is het laatste wat mij nog met jou verbindt... Eergisteravond? Ik heb geslapen. Ik heb me op het bed gelegd, met de telefoon... nee, nee... Ik weet het. Ik ben belachelijk. Maar ondanks alles zijn we met elkaar verbonden door de telefoon. Stel je nu voor, ik heb een heleboel kleine droompjes gehad, dat ik gewurgd werd. Daarna... was ik op de bodem van de zee en ik was met jou verbonden door een luchtslang, en ik smeekte je die luchtslang niet door te snijden... Liefste, het is nu vijf jaar dat ik leef door jou, dat jij de enige lucht bent die ik kan inademen, ik herleef als je er bent. Nu, nu adem ik weer, omdat je met me praat. Mijn droom is nog zo dwaas niet. Indien je dit gesprek afbreekt, snij je de luchtslang door.

Madeleine

(Komt op. Ze is uiterst elegant gekleed. Hierdoor, en door een veranderde houding, zou men denken dat er een vreemde de kamer binnenstapt. Ze is net terug van het rendez-vous met haar minnaar. Van de ene kant is ze nog opgewonden door het weerzien van haar minnaar, van de andere kant laat dit weerzien ook een bittere smaak na, ze heeft immers toegestemd om terug te gaan samenwonen met hem. Ze tracht haar nervositeit te verbergen: ze weet niet goed hoe dit nieuws te melden aan Suzy)

Suzy Oh, Madeleine! Ik... ik had u niet zien binnenkomen...

Madeleine (Doet haar hoed af)

Suzy Ik... uw monoloog... Ik heb eens geprobeerd of... Maar ik kan dat niet. Het is normaal, ik heb daar geen talent voor. (Ze wil hier dringend wat sfeer scheppen. Ze weet niet wat gedaan. Tenslotte gaat ze de radio een weinig harder zetten)

Madeleine Suzy... (Suzy kijkt op) Als ge het niet erg vindt, ik heb zo 'n koppijn...

Suzy (Zet de radio af) Oh, goed. Ik schenk u een aperitiefje in, een whisky, uw persoonlijk medicijn, goed tegen koppijn. Haha. (Ze schenkt Madeleine een whisky in) Ik heb namelijk een klein soupertje... een van uw lievelingsgerechten. Raad eens...

Madeleine (Korte pauze) Ik heb gegeten.

Suzy Oh! Met hem.

Madeleine Ja...

Suzy Wel... dan zal ik dat even moeten afzetten. (Ze verdwijnt even in de keuken)

Madeleine Eet gij maar.

Suzy Nee, nee. Ik heb geen honger. Ik wil... ik wil dat ge me alles vertelt. Goed zitten roddelen, kletsen, vrouwen onder elkaar. Ge had het beloofd. (Ze is dicht naast Madeleine gaan zitten) Vooruit... Ge zijt dus gaan eten met hem, in een restaurant.

Madeleine Ja...

Suzy Een chic restaurant.

Madeleine Wel...

Suzy Kijk niet zo sip, Madeleine. We eten mijn soupertje later wel op.

Madeleine (Neemt een slok whisky)

Suzy Hebt ge veel gedronken, met hem?

Madeleine Nogal...

Suzy Ge hebt lang weggezetten, maar dat wist ik wel. Zo een terugzien, dat, dat haspelt men niet af in tien minuten... Toe, Madeleine, vertel nu toch... Wat zei hij allemaal...

Madeleine Suzy...

Suzy Over de rol die hij u wou opsolferen. Wat voor rol was het? Madeleine, wat hebt ge toch? Misschien, misschien had ik toch moeten meegaan. Gij zijt toch ook meegeweest met mij... Voor de morele steun, haha...

Madeleine Suzy, ik moet u iets zeggen.

Suzy Iets? Alles moet ge me vertellen. Het was zo afgesproken.

Madeleine Suzy...

Suzy (Zwijgt plots. Ze is bang voor wat zal komen)

Madeleine We moeten er geen doekjes om winden. Ik zeg het liever onmiddellijk. Het is niet verlopen zoals ik verwacht had...

Suzy (Onderbreekt haar) Wat is er, Madeleine? Wat is er gebeurd?

Madeleine (Na een korte pauze) Ik ga terug, Suzy.

Suzy (Pauze) Wat?

Madeleine Ik ga terug. Naar hem. We gaan weer samenwonen.

Suzy (Pauze) Dat meent ge niet... Het kan toch niet... Zo ineens... Zeg dat het niet waar is.

Madeleine Hij heeft rollen voor me.

Suzy Ja, dat wist ge toch. Hij zou proberen u te lijmen daarmee...

Madeleine Hij is vast bij een groot gezelschap, volgend seizoen. Hij heeft rollen voor me daar, de interessantste, ik kan onder vast contract, daar...

Suzy Ge gelooft het toch niet. Rollen. Contract. De interessantste. Dat geeft hij u zo ineens cadeau? En zijn Hollandse?

Madeleine Ze is weg.

Suzy (Lange stilte) Ha, ze is weg. Nu komt gij weer in de plaats. En gij gaat akkoord daarmee, zij het huis uit en het bed uit, nu is het weer uw beurt. (Snel sprekend, meer tot zichzelf dan tot Madeleine) Ha! Ik had moeten meegaan. Ge hebt u laten doen. Maar ik geloof het niet. Zo handig kan hij niet zijn, met een vrouw als u. Wat doet hij? Hij gaat eens eten met u, hij houdt u een uur of drie bezig, en hij heeft u al terug! Nu gelooft ge hem. Maar het kan toch niet definitief zijn. Gij zijt niet verplicht om terug te gaan.

Madeleine Morgen ga ik terug.

Suzy Morgen! Dat... dat kan niet. Hij heeft u in de war gebracht, u doen drinken. Maar denk toch eens na, na een maand kan hij u weer buitensmijten, en beginnen met een andere, weer een jongere, een Hollandse of een Spaanse of... of... Hier, ik ga u ook doen drinken. Dan kan ik u ook van gedacht doen veranderen.

Madeleine (Weigert het glas. Er wordt gemorst. Voor het eerst hard, niet langer schuld bewust) Morgen ga ik terug, Suzy. Godverdomme, hoort ge dan niet? Morgen ga ik terug. We gaan toch geen scène maken!

Suzy (Is geschrokken, deinst achteruit)

Madeleine (Opnieuw vergoelijkend) Suzy, luister. Ik weet wel, het komt hard aan... zo ineens... Misschien doet het u pijn... ik had het zelf niet zo voorzien, maar ik moet terug. Het is een feit. Ik kan niet anders.

Suzy (Nu pas beseft ze dat ze voor een voldongen feit staat. Ze zal het moeten proberen te verwerken. Er komt iets vijandigs over haar, iets beschuldigends. Na een lange pauze)
Het is een feit. Zo simpel is dat. Het is een feit. Ha! Simpel! Ik ben het die simpel ben. Ik heb me mooi laten beetnemen. Mij maakt ge warm om me toch maar niet te laten doen, om toch maar niet terug te gaan naar mijn man. Gij hangt de sterke uit. Ge "helpt" me. En zelf, zelf gaat ge nu terug. En ik... waar moet ik nu naartoe?

Madeleine (Zacht) Ge kunt hier nog wat blijven...

Suzy Neen. Seffens wordt dit verhuurd, aan toeristen.

Madeleine Er is nog de boetiek. Hou die boetiek open in Knokke.

Suzy Ik kan dat niet alleen.

Madeleine Kunt ge... kunt ge niet naar familie?

Suzy Familie? Naar mijn vader, met zijn ziekte? Die wil me niet meer. Dat ik getrouwd ben, dat ik hem niet langer kon verzorgen, hij heeft het me nooit vergeven.

Madeleine (Uiterst voorzichtig) Ge waart toch van plan om het seizoen te doen, aan de kust, in een restaurant of zo...

Suzy (Sprakeloos van emotie, ze schudt het hoofd)

Madeleine (Schiets uit) Maar verdomme, Suzy. Laat mij u toch helpen. Ik kan u wat geld geven, dan kunt ge een tijdje voort, tot ge nieuw werk gevonden hebt.

Suzy Geld? Geld? Wilt ge u vrijkopen, is het dat? Met geld? Is ook dat zo simpel? Mij eerst weken aan een stuk van alles wijsmaken... mij doen geloven...

vriendschap... en me dan rap wat geld in de handen stoppen, een schop onder mijn... en woep, de deur uit... alsof er niets gebeurd is.

Madeleine Nu overdrijft ge. Ik begrijp het wel, dit is niet gemakkelijk voor u, maar... wij hebben altijd goed met elkaar opgeschoten hier. We mogen nu toch niet...

Suzy Goed met elkaar opgeschoten! Al die tijd hebt ge u geamuseerd met me. Me bedrogen. Ge hebt nooit iets gemeend van... van... Ge hadt uw woord gegeven: ge zoudt niet teruggaan. Een woord is een woord!

Madeleine Ja, was het maar zo eenvoudig: de wereld, één groot kamp van scouts en meisjesgidsen, die elke morgen de trouw aan de vlag hernieuwen... Ge weet toch ook, de dingen, ze zitten toch iets subtieler in elkaar...

Suzy Niet voor mij.

Madeleine Ik begrijp u wel. Het is uw schuld niet. Mensen zoals gij...

Suzy Ja, nu ben ik al niet meer Suzy, de vriendin. Nu is het al: mensen zoals gij. Dat ben ik hé, het simpele klootjesvolk ja, goed genoeg voor het... bakje der volksverlakkerij. Te dom om uw soort "subtiële" redeneringen te verstaan... Ha, zult ge kunnen vertellen als ge terug zijt in uw toneelwereldje, over uw kort samenwonen met het "aandoenlijk" volksvrouwkje, eentje dat zich liet slaan door haar man. Met uw talent, ik zie het u al vertellen... Talent, dat hebt ge, ja, om te spelen met mensen, met wat ze voelen, om ze te laten vallen als ge ze beu zijt, als een oude schoen... Hoe beschreeft ge ze ook weer, uw collega's, pretentius, enkel denkend aan zichzelf. Daar zijt gij het mooiste exemplaar van. Een toneelspeelster die niet op haar eigen poten kan staan, die er niet kan komen op haar eentje, die aan een regisseur zijn penis...

Madeleine (Sissend van woede) Wie denkt gij dat ge zijt, dat ge mij dit zomaar kunt zeggen. Wat heb ik u misdaan? Alles wat ik doe, is weggaan van u. En dan? Wie zijt ge wel? Ge zijt mijn man niet. Wij zijn toch geen getrouwd koppel. Godverdomme, ik heb u van straat opgeraapt, een uitgeregend vodje zelfmedelijden, ik heb u onderhouden, al die weken verdraag ik uw... domheid... uw ziekelijke onderdanigheid...

Suzy (Krimpt ineen)

Madeleine Ja, nu voelt ge u goed, het slachtoffer. Daar voelt ge u thuis in hé, in de rol van slachtoffer, bij uw vader, bij uw man, nu bij mij. Klagen, dat is uw sterkste. Dat zijt gij: een imbeciele, frigide, per ongeluk toch getrouwde oudejongedochter die niet eens op haar eigen poten kan staan... Wie denkt ge dat ge zijt, dat ge mij gaat verhinderen om mijn eigen leven te leiden!

Suzy (Eén hoopje ellende. Na een lange poos, ze kruipt recht) Het kan niet, Madeleine... het kan niet... wat wij elkaar aandoen... Met u, het was zo anders... zoals vroeger... mijn vader, als hij niet thuis was, de zondag... wij vrouwen onder elkaar, mijn moeder, mijn zusters... (Ze is helemaal overstuur)

- Madeleine (Niet alleen uit medelijden, maar ook om van het gênante schouwspel verlost te zijn gaat ze Suzy tenslotte rechthelpen) Kom, sta op Suzy, ge moet het u niet zo aantrekken... kom... We hebben ons laten gaan...
- Suzy (Klampt zich vast aan Madeleine)... en soms, bij u, ik voelde mij zo goed... Uw spelletjes voor het raam... ge noemde mij uw edele prins... uw geliefde... het was zo raar, ik was gegeneerd... maar soms dacht ik: misschien moet er iets bijkomen... ik weet niet, ik ben niet zo, maar soms dacht ik... misschien moeten wij iets meer doen... Madeleine! (Ze omarmt Madeleine)
- Madeleine (Stoot Suzy van zich af)
- Suzy Doe dat niet, Madeleine! Stoot me niet af. Ik... ik weet niet meer, Madeleine... (Ze kust Madeleine)
- Madeleine (Geeft Suzy een slag in het gelaat)
- Suzy (Kruipt achteruit) Ook hier... (Ineens, met een kort hysterisch lachje, bitter) Ik had evengoed bij mijn man kunnen blijven. Ook hier word ik geslagen. (Ze vindt dat ze nu voldoende vernederingen heeft ondergaan en staat op. Met een zekere fierheid in haar houding zoekt ze haar valiezen en bezittingen bijeen, Madeleine negerend)
- Madeleine (Vergoelijkend) Suzy...
- Suzy (Negeert haar)
- Madeleine Suzy, ge moet me begrijpen. Ik moet terug.
- Suzy (Koeltjes) Natuurlijk moet ge terug. Al die tijd wist ge dat ge zoudt teruggaan. Ge hebt me belogen.
- Madeleine (Gekweld) Zeg zo 'n dingen niet, Suzy. Het is niet eerlijk. Een mens... een mens twijfelt, vecht, daarom, daarom heb ik het zo dikwijls zitten herhalen, mezelf blijven bezweren dat ik hem kon missen, om mezelf te overtuigen... maar... als het er op aankomt, een vrouw van veertig, wat is dat? De mannen, ze weten dat ge eenzaam zijt, ze kennen de truc om u veiligheid te bieden, u om te kopen... (Zacht) te vernederen... Suzy... (Ze merkt dat Suzy geen begrip opbrengt voor haar argumenten. Ze verdraagt het beschuldigend stilzwijgen van Suzy niet langer. Ze doet nog een laatste poging) Suzy... Wij... Het spijt me... Wij hebben iets geprobeerd... wij... (Madeleine vlucht de kamer uit)
- Suzy (Kijkt naar de deur waarlangs Madeleine verdwenen is en gaat dan verder met inpakken. Af en toe werpt ze een blik naar het telefoontoestel. Dan verzamelt ze al haar moed, begeeft zich naar het toestel en vormt bevend een nummer. Net als ze zich bedenkt en bang wil opleggen, heeft ze contact. Bijna automatisch) Hallo... mevrouw Rakels... Suzy, ja, Suzy... Mijn man, ik zou hem willen spreken... ja...

(Ze wacht, erg bang, maar toch van plan om het gesprek niet uit de weg te gaan. Tenslotte) Ja, ik ben het... nee, nee... dat speelt nu allemaal geen rol. Het speelt geen rol waar ik nu ben... Ik bel alleen om een afspraak te maken om onze zaken te regelen en verder... (Haar man schreeuwt. Suzy houdt de hoorn ver van zich af. Als ze merkt dat het geschreeuw heeft opgehouden) Zijt ge er nog? Luister, als ge opnieuw gaat roepen, dan leg ik de hoorn neer. Nee, ik heb niet geluisterd naar uw geschreeuw. Luistert gij eens naar mij, voor één keer. Alles wat ik wil, is een afspraak om onze zaken te regelen... Nee, dat wil niet zeggen dat ik terugkom... Ja, ja... dat is het. Scheiden, officieel... ja... (Haar man houdt een lang betoog) Goed... goed... ik wil er over praten... ik wil, ja. Nee, niet thuis... Bang? Natuurlijk ben ik bang voor u. Ik ken u toch... Ik wil dat ge op me wacht, aan 't station... Dat weet ik niet, hoe laat. Gewoon wachten, ge zult me wel zien... En geen drank, geen brutaliteiten. En we regelen onze zaken rustig in het buffet... Ja, midden de mensen... Ja, dat zijn mijn condities... Ja, sedert vandaag stel ook ik mijn condities...

(Ze legt op. Ze blijft nog een poos zitten, nog natrillend van emotie en niet zonder verwondering en tevredenheid om haar eigen durf. Dan schenkt ze zich een whisky in, die ze langzaam tot de bodem leegdrinkt. Ze glimlacht moedig en begint energiek haar valiezen te pakken. Ze neemt het schilderij van de kast, begint het lippenrood eraf te vegen, maar bedenkt zich en zet het schilderij opnieuw op de kast. Ze tekent er nog een grotere snor op. Ze heft het glas in de richting van het schilderij, een beetje overmoedig wordend) Gezondheid!

(Ze neemt het gordijn van het raam en bergt het in een valies. Er is geroep en gefluit hoorbaar, buiten. Even lijkt het of Suzy ervan opschrikt, maar ze herpakt zich. Ze besluit de mannen buiten compleet te negeren. Terwijl ze verder inpakt, met een soort tevredenheid op het gelaat, sterft het geroep en gefluit weg)